

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “กลับมา กลับไป”
DRAMA SHORT FILM DIRECTING “WISH US BELONG”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “กลับมา กลับไป”
SHORT FILM DIRECTING “WISH US BELONG”

นายวรมธ ศรีแสงนิล
Mr. VORAMET SRISEANGNIL

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ..... วันที่ 6 ก.ค. 61
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมพัทธ์ พ็ชรวิชญ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “กลับมา กลับไป” DRAMA SHORT FILM DIRECTING “ WISH US BELONG”
ชื่อ	นาย วรเมธ ศรีแสงนิล
รหัสนักศึกษา	57020371
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมพัทธ์ พัทธวิบูลย์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากชีวิตของเพื่อนสนิทในวัยมัธยมต้นของข้าพเจ้า ที่ใช้ชีวิตท่ามกลางธรรมชาติอย่างโดดเดี่ยวโดยต้องการมุ่งเน้นศึกษาการกำกับภาพยนตร์ตามรูปแบบลัทธิสำนึกนิยม(Realism) ศึกษาการออกแบบเสียงบรรยากาศให้มีผลต่ออารมณ์คนดูและเพื่อสะท้อนให้คนดูตั้งคำถามถึงความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ จากการศึกษาพบว่า การกำกับภาพยนตร์ตามรูปแบบสำนึกนิยมนั้นเอื้อต่อการสะท้อนให้คนดูตั้งคำถามถึงความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ด้วยหลักของสำนึกนิยมที่เน้นการแสดงที่ไม่ใช่ดาราและการถ่ายทำในสถานที่จริงแม้ว่าการออกแบบเสียงนั้นต้องเลียนแบบเสียงธรรมชาติเสียเป็นส่วนใหญ่จนทำให้คนดูไม่รับรู้ที่เกิดจากจากออกแบบเพื่อให้มีผลต่ออารมณ์คนดูแต่ข้าพเจ้าค้นพบวิธีการสร้างสรรค์และแก้ปัญหาในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สำนึกนิยม

กิตติกรรมประกาศ

การผลิตภาพยนตร์สั้นครั้งนี้ไม่อาจสำเร็จได้ถ้าขาดความช่วยเหลือจากทุกคน ขอขอบพระคุณครอบครัวศรีแสงนิล ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้การสนับสนุนเรื่องงบประมาณและคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ขอขอบคุณธนาเทพ ศุภนิมิตจิต เจริญ ,ศุภนิมิต ฐานุพลพัฒน์ ,คมชาญ ตรีทรงเกียรติ ,วรางคณา พงษ์หัตถาศิลป์ และ ธนกร เนตรเจอมไพโร นักแสดงที่ยอมเสียสละเวลาเพื่อมาทำให้ตัวละครที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นได้มีชีวิตอยู่ในภาพยนตร์สั้นและ กฤษดา นาคะเกตต์ ,ณัฐสิมา ชวเลชยางกูร ,บรรณวิจิต วิลาวรรณ ,วัชรพงศ์ ศรีพอ ,เด่นชัย แซ่สิงห์ ,ธีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง และ ธัญพิสิษฐ์ จิระเดชากุล ทีมงานที่มาช่วยสร้างสรรค์ให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นจริงขึ้นมาได้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมพัทธ์ พัทธวิชัย ที่คอยให้คำแนะนำและใจเย็นกับข้าพเจ้ามาตลอดการทำงานที่ผ่านมา และยังช่วยข้าพเจ้าแก้ไขปัญหาต่างๆในระหว่างกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วย และขอขอบคุณบุคคลอื่นที่ไม่ได้กล่าวนาม ที่ให้ความอนุเคราะห์เรื่องอุปกรณ์และสถานที่ รวมถึงคำแนะนำต่างๆแก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณ ภูธิป จำรัส เพื่อนผู้เป็นแรงบันดาลใจให้กับภาพยนตร์สั้นเรื่องด้วย

วรเมธ ศรีแสงนิล

3 มิถุนายน 2561

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ	ก
	กิตติกรรมประกาศ	ข
	สารบัญ.....	ค
	สารบัญภาพประกอบ	จ
	สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่		
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
	ขอบเขตของโครงการ	1
	ลักษณะของโครงการ	1
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
	บทสัมภาษณ์เพื่อนสนิทในวัยมัธยม	4
	หลักการอยู่คนเดียวให้เป็นสุข	5
	การมีชีวิตในสังคมออนไลน์จากเพื่อนของข้าพเจ้า.....	6
	ภาพยนตร์ต้นแบบที่นำมาศึกษา	8
3	บทภาพยนตร์	12
	โครงเรื่อง (Treatment).....	12
	บทภาพยนตร์(Screenplay).....	13
	มุกกล้อที่ใช้ในภาพยนตร์.....	26
4	การสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์	33

บทที่	หน้า
ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)	33
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	41
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)	46
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	58
ประวัติผู้วิจัย.....	59

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์ 1	6
2.2	ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์ 2	6
2.3	ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์ 3	7
2.4	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Into the wild	8
2.5	ภาพคริสโตเฟอร์ แม็คแคนด์เลสส์ จากกล้องของเขา	9
2.6	ภาพจากภาพยนตร์ชุดเรื่อง Sherlock	11
4.1	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็น เจ.....	36
4.2	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (บ้านกลางป่าของโอม).....	36
4.3	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ป่า)	37
4.4	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิงค์)	37
4.5	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ร้านอาหารของเจ)	38
4.6	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ห้องของอาร์ต)	38
4.7	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (iPhone ของโอมและอาร์ต)	39
4.8	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (แท่งหินสี่เหลี่ยมดำลึกลับลักษณะคล้าย iPhone).....	39
4.9	ภาพจำลองแผ่นโม่.....	40
4.10	ภาพการทำอุปกรณ์ประกอบฉาก	40
4.11	ภาพอุปกรณ์บันทึกภาพ Panasonic LUMIX GH5	41
4.12	ภาพไมค์ Wireless	42
4.13	ภาพเครื่องอัดเสียง Zoom.....	42
4.14	ภาพไมค์ Boom	42
4.15	ภาพไฟ Arri 750 วัตต์.....	43
4.16	ภาพไฟ Kino	43
4.17	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (บ้านกลางป่า วังน้ำเขียว นครราชสีมา).....	44
4.18	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ป่า วังน้ำเขียว นครราชสีมา)	45
4.19	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ร้านอาหาร ร้านโคม ลาดกระบัง)	45
4.20	ภาพการตัดหยาบ Scene 1	47
4.21	ภาพการตัดหยาบ Scene 2.....	47
4.22	ภาพการตัดหยาบ Scene 3.....	48
4.23	ภาพการตัดหยาบ Scene 4.....	48
4.24	ภาพการตัดหยาบ Scene 5.....	49
4.25	ภาพการตัดหยาบ Scene 6.....	49

ภาพที่	หน้า
4.26 ภาพการตัดหยาบ Scene 7.....	50
4.27 ภาพการตัดหยาบ Scene 8.....	50
4.28 ภาพการตัดหยาบ Scene 9.....	51
4.29 ภาพการตัดละเอียด 1.....	51
4.30 ภาพการตัดละเอียด 2.....	52
4.31 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 1.....	54
4.32 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 2.....	54
4.33 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 3.....	54
4.34 ภาพก่อนและหลังการย่อมิติ.....	55

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) โอม.....	34
4.2	เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) อาร์ต	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจในชีวิตของเพื่อนสนิทในวัยมัธยมต้นของข้าพเจ้า ที่ใช้ชีวิตท่ามกลางธรรมชาติอยู่ที่อำเภอรังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาอย่างโดดเดี่ยว และได้แสดงความโดดเดี่ยวออกมาผ่านรูปและข้อความผ่านสังคมออนไลน์ให้ข้าพเจ้าเห็นและติดตาม โดยต้องการมุ่งเน้นศึกษาการทำภาพยนตร์แบบลัทธิสัจนิยม(Realism)และศึกษาการออกแบบเสียงบรรยากาศให้มีผลต่ออารมณ์คนดู

ข้าพเจ้าจึงต้องการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับ โอม ชายหนุ่มที่เพิ่งเรียนจบเพียงสองปีที่ตัดสินใจทิ้งทุกอย่างในเมืองไปอยู่อย่างสันโดษ และ อาร์ตเพื่อนสนิทของโอมที่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในเมือง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต ตามรูปแบบลัทธิสัจนิยม
2. เพื่อศึกษาออกแบบเสียงบรรยากาศให้มีผลต่ออารมณ์คนดู
3. เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้นที่สะท้อนให้คนดูตั้งคำถามถึงความเป็นธรรมชาติของ

มนุษย์

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำในระบบ Digital สัดส่วน 16:9 และทำเสียงด้วยโปรแกรม Avid Pro tools

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตที่มีเค้าโครงมาจากเรื่องจริงที่จะพาไปสำรวจการใช้ชีวิตในธรรมชาติ และในเมืองผ่านตัวละครหลักสองตัวโดยถ่ายในสถานที่จริง

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- สัมภาษณ์เพื่อนสนิทในวัยมัธยมของข้าพเจ้า
- ศึกษาการมีชีวิตรูปจากเพื่อนของข้าพเจ้า
- ศึกษารูปแบบลัทธิสังคมนิยม
- ศึกษาภาพยนตร์ต้นแบบเรื่อง Into The Wild

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting Script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำ และ Blockshot
- วางแผนการถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

- ควบคุมการถ่ายทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

5. หลังการถ่ายทำ

- ตัดต่อแบบหยาบ
- ตัดต่อแบบสมบูรณ์
- ออกแบบเสียง
- ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต ตามรูปแบบลัทธิสังคมนิยม
2. ออกแบบเสียงบรรยายภาคให้มีผลต่ออารมณ์คนดู
3. เรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นที่สะท้อนให้คนดูตั้งคำถามถึงความเป็นธรรมชาติของ

มนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ กำหนดแนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้าและสมาชิกในกลุ่มมีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์ แนวชีวิตที่มีเนื้อหาวาดด้วยเรื่องชายหนุ่มที่ต้องต่อสู้กับจิตใจของเขาท่ามกลางความโดดเดี่ยวใน ธรรมชาติกว้างใหญ่ โดยแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมและความเปลี่ยนแปลงของตัวละครในทางต่างๆ

ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือ อินเทอร์เน็ตและใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบการสร้างเพื่อจะได้นำข้อมูลด้านเทคนิคมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดย แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. สัมภาษณ์เพื่อนสนิทในวัยมัธยมของข้าพเจ้า
2. ศึกษาหลักการอยู่คนเดียวให้เป็นสุข
3. ศึกษาการมีชีวิตรในสังคมออนไลน์จากเพื่อนของข้าพเจ้า
4. ศึกษาภาพยนตร์ต้นแบบเรื่อง Into The Wild

บทสัมภาษณ์เพื่อนสนิทในวัยมัธยมของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้า : เกิดอะไรขึ้นอะไรทำให้ตัดสินใจไปอยู่ที่นั่น

เพื่อน : หลังจากกลับมาจากอเมริกา ชีวิตค่อนข้างเลอะเทอะ ไม่มีจุดหมาย ทางพ่อภูมิแผน จะทำบ้านอยู่แล้ว มีที่อยู่แล้ว ด้วยความที่เราเบื่อชีวิตเมามายความวุ่นวายของกรุงเทพ เราจึงเอวาระ ไป อยู่หมู่บ้านสร้างบ้าน เปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้ตัวเอง

ข้าพเจ้า : ไปอยู่ที่นั่นแล้วเป็นยังไงบ้าง

เพื่อน : ภูมิลักษณ์สบาย เจียบมึงอยู่ในห้องมึงก็เจียบได้ แต่ที่นี่แม่งเกินกว่าเจียบ คือความสงบ แต่สิ่งเดียวที่ภูมิตอนนี้คือความเหงา แม่งกัดกินหัวใจ หลังจากอยู่มาปี

ข้าพเจ้า : โทรศัพท์มีส่วนช่วยบรรเทาความเหงามากน้อยแค่ไหน

เพื่อน : ในแง่การสื่อสารโทรศัพท์มีประโยชน์มากๆเรียกได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันที่
นั้นเลย คือเล่นแทบจะทุกเวลาที่ว่าง แต่ในขอบข่ายของการสื่อสารนะ เพราะกูไม่ค่อยอยากเสฟสื่อ
เท่าไร กูเลือกแค่ความสุขและสิ่งสวยงาม เพื่ออวด เพื่อเรียกร้องความสนใจ

(สัมภาษณ์ นายภูธิป จรรย์ส เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2560)

หลักการอยู่คนเดียวให้เป็นสุข

ก่อนอื่นควรเข้าใจก่อนว่า การเลือกอยู่คนเดียว มิได้หมายความว่าอยู่อย่างเดียวดาย ไม่
ข้องเกี่ยวกับใคร แต่การอยู่คนเดียวหมายความว่าเลือกชีวิตที่เป็นไทแก่ตน ไม่ต้องการใครใด ๆ มาครอบ
ครองตนและตนก็ไม่ต้องการใครใคร ขอเป็นอิสระคนที่รับผิดชอบตัวเอง ท่ามกลางชีวิตอันหลากหลาย
หลายในโลกกว้าง การกระทำเช่นนี้ เหมาะกับบุคคลที่เป็นหรือประสงค์จะเป็นเอกบุคคคล หรืออิสระชน
ผู้เป็นใหญ่ในตนอย่างแท้จริงซึ่งบุคคลที่จะกระทำเช่นนี้ได้สำเร็จ ต้องมีคุณลักษณะอันเหมาะสมสาม
ประการ คือ ตัดใจจากสัญญาตมดั้งเดิม การตัดสัญญาตมด้านการพึ่งพิง สัญญาตมการพึ่งพิง
เป็นสัญญาตมแห่งความอ่อนแอของบุคคลที่ยังไม่สมบูรณ์ในตน
การตัดสัญญาตมในเรื่องนี้ได้ต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงความเป็นจริง
และความเหมาะสม ๓ ประการ คือ

๑. ก็หากต่างคนต่างก็ต้องการพึ่งพิงกันอยู่ ต่างหวังพึ่งพิงกันไป หวังพึ่งพิงกันมาแล้ว ใคร
จะเป็นที่พึ่งให้แก่ใครได้อย่างแท้จริง ก็ใครจะเป็นที่พึ่งให้แก่ผู้อื่นอย่างแท้จริงได้เล่าในเมื่อเขาก็ยัง
ต้องการพึ่งพิงผู้อื่น หากจำเป็น ก็เป็นที่พึ่งที่ดีสมบูรณ์ไม่ได้ ในที่สุด บุคคลที่เป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดสำหรับ
เราก็คือตัวเราเอง ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า 'ตนนั้นแหละคือที่พึ่งแห่งตน'

ดังนั้น...พอที่ ไททั้งหลายอย่าหมายแขวนตน ไว้กับคนอื่นหากเขาก็ยังทุกข์ ย่อมนำเรา
สะอื้นจ้งตั้งมั่นหทัยยืน ด้วยลำแข้งแห่งตน

๒. การหวังพึ่งพิงผู้อื่นทำให้เรตกเป็นทาสเขา ต้องคอยเอาอกเอาใจ กลัวความรู้สึสึกเขา
ระแวงว่าเขาจะไม่ชอบเราด้วยเหตุนี้ ด้วยเหตุนี้ เป็นทุกข์อยู่ทุกขณะ เหมือนพระจันทร์ที่ต้องคอย
แสงพระอาทิตย์อยู่เสมอ และกลัวว่าพระอาทิตย์จะจากหายไป ไม่ส่องแสงมาให้ตน

๓. การพึ่งพิงผู้อื่นทำให้เราไม่สมบูรณ์สักที เพราะมีปัญหาอะไรก็คอยพึ่งผู้อื่นอยู่เรื่อย
เสมือนเด็กไม่รู้จักโต แต่ถ้าเราหันมาพึ่งตนเองก็ต้องเริ่มพัฒนาตนให้สมบูรณ์พร้อม ชีวิตเราก็จะได้
ความก้าวหน้าได้ระยะแห่งวิวัฒนาการด้วย

๔. เมื่อเราสมบูรณ์ในตนแล้ว แม้จะคบกับใครก็คบอย่างเท่าเทียมหรือสูงกว่าและมีพลังที่
จะเกื้อกูลแก่ผู้อื่นได้ เสมือนพระอาทิตย์ที่ส่องแสงเลี้ยงดูสรรพสิ่งในโลกได้

ดังนั้นจงเลิกเป็นพระจันทร์เถิด แล้วเชิดดวงใจตนให้ผ่องใสค่อย ๆ สร้างองค์ประกอบแห่ง
ความเป็นเอกให้สมบูรณ์ก็จะสามารถหทัยยืนด้วยลำแข้งแห่งตน และเกื้อกูลแก่คนอื่นได้ดูจ
พระอาทิตย์ผู้มีพลังอย่างไม่มีประมาณ

เดิมใจด้วยความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่า หาไม่แล้ว ดวงใจจะรู้สึกเคืองคว้าง ไม่มีหลัก เหมือน
ขาดฐานที่มั่น

ความสุขที่จะมีมาแทนความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้นั้น ต้องเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่า
ความรักระหว่างเพศ ซึ่งคือความสุขในการอยู่ในสัมพันธ์ภาพอันประณีตกับธรรมชาติ ตั้งใจชำระจิตให้
หมดจด มั่นคง (ไชย ณ พล, 2560)

ศึกษาการมีชีวิตในสังคมออนไลน์จากเพื่อนของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้เข้าไปสำรวจ Profile ของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์เพื่อศึกษาวิธีการ
สื่อสารทางสื่อออนไลน์ของเพื่อนข้าพเจ้า ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสื่อสังคมออนไลน์ 1

เพื่อนของข้าพเจ้ามักจะโพสรูปภาพซึ่งแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่ทำท่ามกลางธรรมชาติ
และมีคำบรรยายภาพที่ชี้ให้เห็นถึงความงามของธรรมชาติและความคิดเดี่ยวของเขา ข้าพเจ้าจึงนำ

ข้อมูลเหล่านี้มาปรับใช้ให้ตัวละครโอมพยายามโพสและแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่ทำท่ามกลาง
ธรรมชาติ

ภาพที่ 2.2 ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์ 2

เนื่องจากเพื่อนของข้าพเจ้าอยู่คนเดียว แสดงว่าทุกรูปที่เพื่อนของข้าพเจ้าลงในสังคม
ออนไลน์นั้นเขาเป็นคนตั้งกล้องถ่ายเองทั้งหมด ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อมูลนี้มาทำเขียนเป็นบทภาพยนตร์
ฉากหนึ่งที่ตัวละครโอมกำลังพยายามตั้งกล้องบนโซฟาหินตั้งเวลาถ่ายแล้ววิ่งกลับไปเข้าเฟรมเพื่อถ่ายรูป

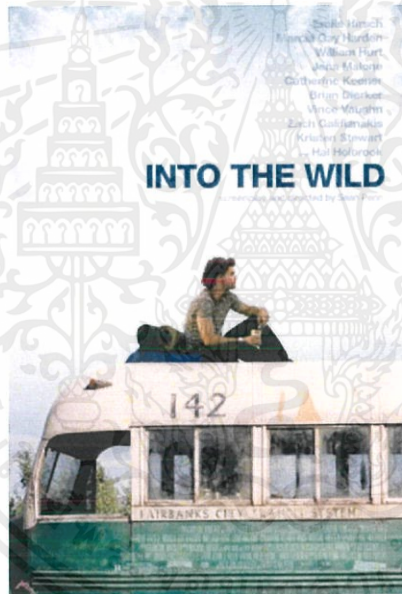
ภาพที่ 2.3 ภาพของเพื่อนข้าพเจ้าในสังคมออนไลน์ 3

ในด้านของผู้คนที่พบเห็นจะมีคนที่คอยให้กำลังใจและคนที่รู้สึกว่าเป็นเพื่อนของข้าพเจ้ามีชีวิต
ที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ต้นแบบที่นำมาศึกษา

ภาพยนตร์ต้นแบบที่ข้าพเจ้านำมาศึกษาคือภาพยนตร์เรื่อง Into the wild หนึ่งสร้างจากประสบการณ์จริงของ Chris McCandless (Emile Hirsch) เด็กหนุ่มวัย 24 ที่หลังจากจบจาก college แล้วตัดสินใจครั้งใหญ่ที่จะเปลี่ยนชีวิต”เก่า”ของเขาไปตลอดกาล เขาเผาเงิน บัตรประชาชน และทุกสิ่งทุกอย่างที่บ่งบอกถึงความเป็นคนในสังคมมนุษย์ เพื่อที่จะออกเดินทางไปตามความตั้งใจที่เขาใฝ่ฝันมาโดยตลอด นั่นก็คือการไปอยู่ในป่าลึก ท่ามกลางความโดดเดี่ยวในรัฐอลาสก้า โดยตลอดการเดินทาง เขาได้พาลพบกับผู้คนมากมายหลายตา ทุกคนล้วนมีบางสิ่งที่เขาขาดหายไปจากชีวิต แต่บางทีการผ่านเข้ามาของ Chris อาจจะทำให้ส่วนที่พวกเขาขาดหายไป กลับถูกเติมเต็มได้อย่างไม่คาดฝันก็เป็นได้ ซึ่งมีเนื้อหาและสถานการณ์คล้ายคลึงกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้นำมาเป็นต้นแบบในการถ่ายภาพในป่าซึ่งจะมีลักษณะเป็นภาพกว้างเห็นตัวละครค่อนข้างเล็ก

ภาพที่ 2.4 ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Into the wild

คริสโตเฟอร์ แม็คแคนด์เลสส์: การเดินทางค้นหาความหมาย ที่สิ้นสุดลงด้วยความตาย

คริส แม็คแคนด์เลสส์เคยวาดฝันมานานถึงการเปลี่ยนแปลงโลก การไปใช้ชีวิตรูปแบบอื่นที่แตกต่างจากพ่อแม่ เขาชื่นชอบนักเขียนอย่าง ลีโอ โทลสตอย, แจ็ค ลอนดอน และเฮนรี เดวิด ธอโร

ที่สาปส่งสังคมทุนนิยม และชื่นชมความกล้าของพวกเขาในการวิพากษ์วิจารณ์ ก้าวเดินออกจากระบบ และไปใช้ชีวิตที่แตกต่าง

แม็คแคนด์เลสส์เขียนบันทึก และถ่ายภาพสถานที่ทุกแห่งระหว่างการเดินทาง ในภาพถ่าย เขายิ้มสดใส กับผู้ที่เขาพบเจอระหว่างทาง บางภาพเป็นภาพเดี่ยวของเขา ถ่ายคู่กับเหยื่อที่เขาล่า มาได้ หรือบางภาพเป็นธนบัตรที่เขาถ่ายตอนจุดไฟเผาเงิน ในสมุดบันทึก แม็คแคนด์เลสส์ไม่ได้ใช้ชื่อจริงของตนเอง เขาตั้งชื่อเสียใหม่ว่า ‘อเล็กซานเดอร์ ซูเปอร์แทรมป์’ (Alexander Supertramp) และบ่อยครั้งเขามักเขียนแทนตนเป็นบุคคลที่สาม เรื่องราวของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกริ่รงสบาย และข้อคิดส่วนตัว

บนเส้นทางการผจญภัย แม็คแคนด์เลสส์พบเจอนักเดินทาง บุปผาชน และชาวนาชาวไร่ เขาโบกรถ กระโดดลงบนหลังคารถไฟที่กำลังแล่น พายเรือแคนูจากแม่น้ำไปสู่ท้องทะเล ต้องเผชิญกับอันตรายถึงชีวิตหลายต่อหลายครั้ง ส่วนใหญ่เพราะความขาดประสบการณ์หรือความไร้เดียงสา เขา กลับเข้าไปพักในเมืองไม่ก็สปีดาร์ห์ เพื่อทำงานในร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด จากนั้นก็ออกไปยืนโบกรถที่ริม ถนนอีกครั้ง ไม่มีสถานที่ไหนที่เขาพักค้างนานเกินกว่าสองเดือน เขาเขียนจดหมายถึงผู้ที่เขาพบเจอ ระหว่างการเดินทางสม่ำเสมอ หรือไม่ก็จะแวะเวียนไปเยี่ยม จะมีก็แต่ครอบครัวของเขาเท่านั้นที่เขาไม่เคยติดต่อกลับไป

ภาพที่ 2.5 ภาพคริสโตเฟอร์ แม็คแคนด์เลสส์ จากกล้องของเขา

“ฉันเข้าใจมาตลอดว่าทำไมเขาถึงออกจากบ้านไป” แครีน แม็คแคนด์เลสส์ (Carine McCandless) น้องสาวของเขาเล่าในเวลาต่อมา “รวมทั้งทำไมเขาถึงหนีไปอย่างนั้น มันคือวิธีที่เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดการกับปัญหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัยเด็กของเรา เขาคิดเอาเองว่า การที่เขานิ่งเงียบจะไม่ทำให้ใครเจ็บปวด”

ในเดือนกุมภาพันธ์ 1991 คริส แม็คแคนด์เลสส์เขียนลงในสมุดบันทึกของเขา...

“นี่ยังเป็นอเล็กซ์ คนเดียวกับที่หนีออกมาเมื่อเดือนกรกฎาคม 1990 หรือไม่ การอดอาหารและการใช้ชีวิตบนถนนทำให้ร่างกายของเขาซูบผอม น้ำหนักตัวลดลงกว่า 25 ปอนด์ สภาพจิตใจคงไม่ดีไปกว่านั้น”

แม็คแคนด์เลสส์ใช้เวลากว่าสองปีเพื่อไปถึงอลาสกา เขาคาดหวังว่าธรรมชาติป่าที่นั่นจะทำให้เขาค้นพบชีวิตแบบบริสุทธิ์และดั้งเดิม ในเดือนเมษายน 1992 เขาจัดเตรียมข้าวของเท่าที่จำเป็นให้พร้อมเพื่อเข้าป่า ในป่าของเขาบรรจุเพียงถุงข้าวสารห่ากิโลกรัม ปืนคาลิเบอร์กระบอกเล็ก รองเท้าบูตยาง และหนังสืออีกนับสิบเล่ม ไม่มีขวาน ไม่มีเข็มทิศ ไม่มีแผนที่ หลายต่อหลายคนที่พบเจอแม็คแคนด์เลสส์ก่อนการผจญภัยอลาสกาของเขา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า เขาไม่มีประสบการณ์ ไร้เดียงสา และหัวรั้น เขาไม่เชื่อคำแนะนำของใครเลย รวมทั้งมองไม่เห็นภัยอันตรายของป่าใหญ่

แต่จริงๆ แล้วแม็คแคนด์เลสส์พอหยั่งรู้ได้ถึงความเสี่ยงกับการเดินทางตามลำพัง โปสการ์ดแผ่นสุดท้ายที่เขาเขียนส่งถึงเพื่อนคนหนึ่ง มีประโยคอาลา...

“การผจญภัยครั้งนี้อาจจะจบลงด้วยความตาย เป็นไปได้ว่าแกอาจจะไม่ได้ข่าวจากฉันอีก แต่อย่างไรเสียฉันก็ยังอยากให้แกรู้ว่า ฉันชื่นชมแกมาก ฉันจะต้องเข้าป่าแล้วละ”

การเอาตัวรอดในภูมิประเทศเว้งว้างและทุรกันดารบนเส้นทางสแตมปิด สำหรับแม็คแคนด์เลสส์แล้วนับเป็นเรื่องยากกว่าที่คิด นานๆ ครั้งเขาถึงได้กินเนื้อกวาง หรือหมูป่า ไม่ก็ผลเบอร์รี่เป็นอาหาร บ่อยครั้งเขาต้องอดอยาก ร่างกายของเขาซูบผอมลงอย่างรวดเร็ว

กระทั่งเมื่ออาหารที่พกพามาด้วยใกล้หมดเต็มที หนูนักรผจญภัยก็เริ่มใจคอไม่ดี เขาตัดสินใจที่จะผล่ออกจากซากรถบัส และเดินทางกลับเข้าสู่เมือง สภาพภูมิประเทศในฤดูหนาวจะปกคลุมด้วยหิมะและน้ำแข็ง แต่ในฤดูร้อนมันคือแม่น้ำสายเขียวที่กั้นขวาง และแม่น้ำสายเขียวนี้เองทำให้แม็คแคนด์เลสส์ประสบเคราะห์ร้าย แม่น้ำเทคลานิกาที่เขาเคยข้ามผ่านแบบสบายๆ เมื่อเดือนเมษายนครั้งเมื่อน้ำแข็งละลายมันกลับกลายเป็นสายน้ำเชี่ยวกราก และนั่นคือมหันตภัยสำหรับแม็คแคนด์เลสส์ เขาต้องย้อนกลับไปซากรถบัสที่พักอย่างผู้แพ้ และเขียนระบายลงในสมุดบันทึก...

“เป็นไปไม่ได้เลยที่จะข้ามแม่น้ำไป รู้สึกโดดเดี่ยว กลัว”

หากว่าในเวลานั้น คริส แม็คแคนด์เลสส์ มีแผนที่ติดเป้ไปด้วย เขาคงจะเห็นว่า ถัดจากจุดนั้นไปเพียง 10 กิโลเมตรมีกระเช้าที่เขาสามารถลากตนเองข้ามแม่น้ำไปได้ トラไปถึงทุกวันนี้ ชาวอลาสกาหลายคนยังส่ายหน้าให้กับความดีอันไร้เดียงสาของแม็คแคนด์เลสส์ บางคนเรียกเขาว่าเป็นนักผจญภัยอันตรายที่มีความกล้า แต่ปราศจากประสบการณ์ จนต้องเอาชีวิตมาทิ้ง

ตรงข้ามกับบรรดาสาวกของแม็คแคนด์เลสส์ ที่ยกย่องเขาเป็นวีรบุรุษ เป็นหนุ่มชายขอบผู้แสวงหาอารยธรรมดั้งเดิมของความเป็นอเมริกัน พวกเขาชื่นชมในอุดมการณ์และความมุ่งมั่นของเขา จอน คราเคาเออร์ (Jon Krakauer) ผู้เขียนหนังสือชีวประวัติของแม็คแคนด์เลสส์ที่ขายดี ก็เป็นหนึ่งในจำนวนสาวก

“แม่คแคนด์เลสส์ไม่ใช่คนเพ้อพก หรือเป็นคนสิ้นหวังไร้ทิศทาง ตรงกันข้าม เขายังอยากมีชีวิต ยังอยากใช้ชีวิตที่เข้มข้นเท่าที่จะเป็นไปได้ และเขารู้ด้วยว่าเพื่ออะไร”

วันที่ 30 กรกฎาคม 1992 แม่คแคนด์เลสส์บันทึกข้อสังเกตเกี่ยวกับตนเอง “รู้สึกหมดแรง คงเพราะเมล็ดมันฝรั่ง แทบเย็นไม่ไหวแล้ว ทิว ถึงขีดสุดของอันตราย”

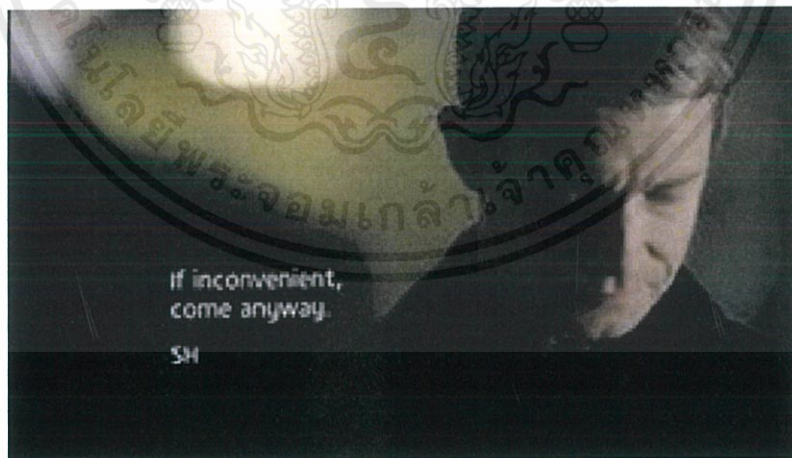
หกวันถัดมาครบรอบ 100 วันการผจญภัยในป่าของเขา เขาบันทึกว่า “ครบร้อยวัน! สำเร็จแล้ว! แต่ไร้เรี่ยวแรงเหมือนคนใกล้ตาย ไม่น่าเชื่อ อ่อนแรงเกินกว่าจะออกไปจากที่นี่ ติดกับดัก”

วันที่ 12 สิงหาคม เขาเขียนบันทึกเพียงว่า “บลูเบอร์รี่ที่งดงาม” วันที่ 18 สิงหาคม...133 วันของการเดินป่า แม่คแคนด์เลสส์ยุติการบันทึก

ตอนที่กลุ่มนักล่ากวางพร่างของแม่คแคนด์เลสส์ในถ้ำนอนบนรถบัสในเดือนกันยายน 1992 น้ำหนักตัวของเขาเหลือเพียง 33 กิโลกรัม เจ้าหน้าที่ตำรวจยังพบหลักฐานที่ยังไม่ได้ล้างบริเวณ ใกล้กันกับศพ ภาพสุดท้ายบนแผ่นฟิล์มเป็นภาพแม่คแคนด์เลสส์โบกมือให้กับกล้อง ผมเผ้ากระเซิง ร่างกายซูบผอม เขายิ้ม ส่งข่าวเป็นข้อความสุดท้ายในกล้อง...

“ที่ผ่านมามีชีวิตที่มีความสุข และรู้สึกขอบคุณพระเจ้าสุดหัวใจ ลาก่อน และขอพระเจ้าอวยพรทุกคน!” (อิตารัตน์ เจริญชัยชนะ, 2560)

ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจะมีการส่งรูปและข้อความผ่านทางสังคมออนไลน์ขึ้นข้าพเจ้ามีต้องการคนดูสามารถอ่านข้อความที่ตัวละครกำลังสื่อสารกันไปพร้อมกับรับชมสีหน้าท่าทางของตัวละครจึงได้ใช้เทคนิคพิเศษเพื่อให้ข้อความปรากฏบนจอแทนดังเช่นภาพยนตร์ต้นแบบ

ภาพที่ 2.6 ภาพจากภาพยนตร์ชุดเรื่อง Sherlock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็นของเรื่อง (Theme)

ธรรมชาติของเราคือสิ่งที่เราเติบโตมากับมัน

โครงเรื่องย่อ (Plot)

โอมชายวัย 24 ปีตัดสินใจย้ายจากเมืองไปอยู่อย่างสันโดษที่ต่างจังหวัด ในขณะที่กำลังสำรวจพื้นที่ป่ารอบบ้าน โทรศัพท์ของเขาได้ร่วงและใช้การไม่ได้ ทำให้เขาหลงป่าแต่ก็เอาตัวรอดมาได้ อาร์ตและเจเพื่อนสนิทของโอมรู้สึกขาดการติดต่อจากโอมเป็นเวลานานจึงตามรอยโอมจากข้อมูลโซเชียลมีเดียที่เคยมีจนทำให้ทั้งสามได้พบกันแลกเปลี่ยนสารทุกข์สุขดิบกัน รุ่งเช้าหลังจากเพื่อนๆ ของโอมกลับไป โอมกลับพบโทรศัพท์ของอาร์ตที่ลืมไว้

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A

อาร์ตอันอวกที่เกิดจากอาการเมาของเขาไม่ไหวจึงรีบไปอวกที่ริมน้ำ โอมอยู่ในจังหวัดนั้นพอดีจึงเข้าไปช่วยลูบหลังปนขา โอมยื่นโทรศัพท์ให้มิ่ง แล้วจึงพากันไปนั่งตรงโต๊ะ อาร์ตยังทำทางไม่ดี เจจึงหยิบถังขยะให้อาร์ตกอดอวกต่อ มิ่งนับถอยหลังถ่ายรูปจนเสร็จ โอมหยิบแก้วเบียร์มาพยายามให้อาร์ตกินต่อ อุเบอร์โทรมาบอกเจว่ามาถึงแล้วพอดีโอมจึงวางแก้วเบียร์แล้วหัวปิกอาร์ตลูกและกำลังจะเดินออกไป ณ ช่วงเวลาที่มีการจรรยาณาแน่น อาร์ตเดินกึ่งวิ่งขึ้นบันไดเลื่อนของสถานีแอร์พอร์ตลิงค์ เขาขึ้นรถไฟทันอย่างหวุดหวิด แล้วจึงหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเช็คไถไปไกลมาเจก็โพสรูปโอมเช็คอินที่วังน้ำเขียวในไลน์กลุ่ม ทั้งสามจึงคอมเม้นคุยกัน โอมลดโทรศัพท์ลงแล้วนั่งชมวิวหน้าผาสักครู่จึงลุกออกไปเพื่อเดินสำรวจป่าต่อ

Sequence B

โอมถือโทรศัพท์เดินไปเรื่อยๆ จนมาถึงมุมที่โอมคิดว่าวิวดีเขาจึงจัดแจงตั้งมุกกล้องแล้วถ่ายรูป จากนั้นก็นั่งเลือกรูปแล้วแต่งรูปจนสวยงามแต่ยังไม่ถูกใจโอมเขาจึงไม่ได้โพสและเก็บโทรศัพท์เดินต่อจนไปถึงลำธารทำให้โอมตั้งใจจะถ่ายเก็บไว้แต่แบตเตอรี่จะหมดเขาจึงหยิบเพาเวอร์แบงค์มาเสียบโทรศัพท์แต่ดันจับพลาดโทรศัพท์ร่วง โอมรีบเก็บขึ้นมาแต่ก็ไม่ทันโทรศัพท์จ่อแตกและแสดงผลเพี้ยน

ไปแล้วโอม จึงต้องการกลับที่พักให้เร็วที่สุดแต่เค้าอยู่ในป่าแล้วไม่มีแอฟบอกทางในโทรศัพท์แล้วโอม เดินไปมั่วๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย ท้องของเขาร้องดังขึ้นมาเพราะยังไม่ได้กิน ฟ้าเริ่มมีดลงเรื่อยๆ เพราะ ใกล้จะเย็นแล้ว โอม ก็ยังคงเดินอย่างไร้จุดหมายจนวนมาเจอลำธารเดิมอีกครั้งด้วยสภาพอ่อนล้า โอม ควักน้ำล้างหน้าล้างตัวเล็กน้อยก่อนจะนอนแผ่กลางโขดหินใหญ่ท่ามกลางธรรมชาติ

Sequence C

อาร์ตกลับมาถึงห้องพักอย่างเหน็ดเหนื่อย เขาเดินผ่านกองขวดเบียร์เปล่ามาวางกระเป๋าทิ้งไว้ที่โต๊ะ ก่อนจะเดินออกมาสูบบุหรี่ที่หน้าระเบียงอย่างนิ่งเงียบ จนได้ยินเสียงความวุ่นวายในเมือง อาร์ต หยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาจ้องจอที่ว่างเปล่าสักพัก แล้วจึงกลับเข้าห้องมาล้มลงฟุบเตียงลงทันที โดยไม่ได้หันสังเกตว่ามีแท่งสีเหลี่ยมผืนผ้าสีดำขลับ ลอยหันหน้าเข้าหาอาร์ตอยู่ที่ปลายเตียง อาร์ตพลิกตัวกลับมา เหลือบเห็นจึงตกใจลุกขึ้นมา นั่งก่อนจะค่อยๆ คลานเข้าไปดูใกล้ๆ จนตัดสินใจแตะมัน แท่งสีเหลี่ยมผืนผ้าสีดำขลับส่องแสงขึ้นมา ลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่ยักษ์

Sequence D

อาร์ตและเจเดินทางมาตามแมพจนพบกับบ้านของโอม โอมกลับมาจากการไปเก็บของป่า สภาพผมยุ่งเหยิงเคราเพิ่มมาพบกับเพื่อนที่ดีใจ คินนั้นทั้งสามคนได้สังสรรค์และแลกเปลี่ยนสารทุกข์ สุกดิบกัน รุ่งเช้าเพื่อน ๆ ย้ำถามโอมเพื่อความแน่ใจว่าจะไม่กลับไปจริงๆ ไข่ม้อยโอมก็ตอบใช้อย่างมั่นใจ ก่อนเพื่อน ๆ จะขับรถหายไป โอมกลับเข้ามาในบ้านและพบว่าเพื่อนของเขาคนหนึ่งลืมโทรศัพท์ทิ้งจึงวิ่งออกมาดูหน้าบ้านแต่ก็ไม่พบรถของเพื่อนแล้ว โอมจึงยกโทรศัพท์ที่ขึ้นมาและปลดล็อกหน้าจอ

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง "กลับมา กลับไป" เป็นบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าจินตนาการต่อจากเรื่องราวของเพื่อนข้าพเจ้าโดยผนวกกับความชอบส่วนตัวหลายๆ อย่างของข้าพเจ้า อาทิ การออกแบบเสียงบรรยากาศให้มีผลต่ออารมณ์คนดู รวมถึงการใช้สถานที่ธรรมชาติในภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง "กลับมา กลับไป" ต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเพื่อนของข้าพเจ้า ในด้านต่างๆ เช่น การอยู่อาศัยในสถานที่ธรรมชาติอย่างโดดเดี่ยวของเขาและพฤติกรรมการแสดงตัวตนบนสังคมออนไลน์ ซึ่งข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเหตุการณ์ต่างๆ ของตัวละครผ่านการเล่าเรื่องตามรูปแบบสังนิยม

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

SCENE 1

ภายใน/กลางวัน/รถ

ที่ตื้นขึ้นมาพบว่าพ่อของเขากำลังขับรถไปที่สักแห่ง เขามองไปด้านนอกเห็นแต่ภูเขาและป่า

ที่
 ป้าพามาที่ไหนเนี่ย

พ่อ
 วังน้ำเขียว

ที่
 จะพามาทำไมวะป้า ยังแฮงค์อยู่เลยเนี่ย

พ่อของที่ไม่ตอบที่จึงไม่สนใจและด้วยความแค้นที่จึงนอนต่อ

SCENE 2

ภายนอก/กลางวัน/บ้านพัก

พ่อของที่ขับรถมาถึงบ้านพักหลังหนึ่งที่อยู่ห่างไกลผู้คน พ่อหยิบกระเป๋าใบหนึ่งไปโยนไว้ในบ้านแล้วดึงที่
 ที่กำลังหลับอยู่ลงจากรถ

ที่
 เอ๊ย อะไรวะพ่อ

ที่พยายามสลัดตัวออกจากพ่อจนสำเร็จแต่ก็ทำให้เขาล้มลง

พ่อ
 เอ็งอยู่ที่นี้แหละ

พ่อพูดแบบไม่มองหน้าทีเสร็จแล้วก็หันหลังกลับขึ้นรถและออกรถไปทันทีที่ทิ้งให้ทีมึนงกับเหตุการณ์ที่
 เกิด หลังจากทีที่ตั้งสติได้ เขาจึงวิ่งเพื่อสำรวจหาผู้คนเพื่อให้ช่วยพาเขากลับแต่ก็ค้นพบว่าที่นี่ กว้าง
 มากและไม่มีสิ่งมีชีวิตใดเลย ทีคว้าโทรศัพท์ออกมาโทรหาพ่อแต่ก็ไม่มีสัญญาณตอบรับ เพื่อนของที
 โทรของเขามาพอดี

เพื่อน
 ไงเพื่อน ได้ข่าวว่าเมื่อคืนที่ออฟฟอรมหรอ

ที่

ข้างเรื่องเมื่อคืนก่อน ตอนนี้อยู่ไหนไม่รู้เนี่ยรอบรอบมีแต่ป่า มีงช่วยกูด้วยดิ

เพื่อน

เซี่ยย มีงถึงขนาดว่าตื่นมาโผล่ในป่าเลยหรอวะ

ที่

ก็หึหึละ กูตื่นมาก็เห็นพ่อกูกำลังพากูมา รู้ตัวอีกทีแม่งก็ไปละ มีงมารับกูหน่อยดิ
เดี๋ยวส่งโลเคชั่นไป

ที่ส่งโลเคชั่นไปให้เพื่อนและพบว่าวังน้ำเขียวไกลจากบ้านของเขา หลายร้อยกิโล เพื่อนเขาส่งไลน์ตอบ

เพื่อน

โห มีงอยู่วังน้ำเขียวเนี่ยนะ กูไปรับไม่ได้หรอก วันนี้รายงานตัวนักศึกษา จะ
ออกกะเนี่ย

ที่

แล้วกูจะกลับยังไงวะเนี่ย

เพื่อน

เดี๋ยวพ่อมีงก็กลับมาป่าว ไม่นั่นก็ลองเรียกกูเบอร์ดูดิ ง่ายๆไว้คุยกันกูออกกะ

ที่เปิดแอปพู่เบอร์เพื่อจะเรียกให้มารับแต่ก็พบว่าอยู่นอกเขตบริการ

SCENE 3

ภายใน/กลางวัน/บ้านพัก

ที่พยายามโทรหาพ่อแต่ก็ยังไม่มีการตอบรับ ที่สำรวจภายในบ้านและพบว่าในบ้านไม่มีข้าวของเครื่อง
ใช้ใดๆมีเพียงหมอนเก่าๆใบเดียวเท่านั้น ที่เปิดกระเป๋าที่พ่อนำมาให้และพบว่าข้างในมีแต่หนังสือ
เตรียมสอบเต็มไปหมด เขาเล่นโทรศัพท์ไปเรื่อยๆเพื่อฆ่าเวลาจนไปเจอภาพของกินทำให้เขารู้สึกหิวจึง
เสิร์จหาวิธีการหาของกินในป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 4

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

ที่เต็ดเบอร์รี่มาคู่กับโทรศัพท์เพื่อให้แน่ใจว่ากินได้แล้วเขาก็กินแต่ยังไม่พอลืม เขาเดินต่อไปจนเจอพีชที่สามารถกินได้แต่เขาไม่กินผักจึงเดินต่อไปจนเจอลำธารที่สวยงาม เขาคัดน้ำกินด้วยความกระหาย ก่อนจะนอนพักแรมที่โขดหิน เขาสังเกตเห็นความงามของธรรมชาติรอบตัวเขาจึงถ่ายรูปและโพสต์ลงโซเชียล จนใกล้ค่ำท้องของเขาก็ร้องดัง ที่เดินกลับมาจนเจอพีชที่กินได้จุดเดิมและเต็ดกินมันเข้าไปอย่างไม่เต็มใจ

SCENE 5

ภายนอก/กลางคืน/บ้าน

ที่บ้านตอนมืดพอดี เขารู้สึกถึงความเจ็บบ้างของบรรยากาศ เขามองป่ารอบๆทำให้เขารู้สึกกลัว เขาปิดประตูหน้าต่างมิดชิด และนอนเล่นโทรศัพท์ในความมืด หวาดระแวงต่อเสียง สัตว์ประหลาดต่างๆ เขาส่งข้อความหาพ่อบอกว่าตนสำนึกผิดแล้ว มาพาเขาออกไปจากที่นี่ที่แต่ก็ไร้คำตอบกลับดังเดิม จนโทรศัพท์ของเขาแบตเตอรี่หมด ทำให้คืนนั้นเขานอนไม่หลับทั้งคืน

SCENE 6

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

ที่เดินมาตามถนนเพื่อหารถโบกกลับบ้านด้วยสภาพตอนนอน จนกระทั่งมีมอเตอร์ไซด์ขับสวนทางมา ที่จึงโบกรถคันนั้น

ที่

น้ำๆ ไปส่งผมในเมืองได้มั๊ย ผมจะหารถกลับกรุงเทพ

น้ำ

ซ้อนท้ายข่าเลยไอหนูม

ที่ขึ้นซ้อนมอเตอร์ไซด์แต่คนขับมอเตอร์ไซด์กลับพาที่มาที่บ้านพักดังเดิม

SCENE 7

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

ที่

เฮ้ยน้ำ พาผมกลับมาที่นี่ทำไม ผมไม่ได้อยากอยู่ที่นี้ ผมจะกลับกรุงเทพ

น้ำ

ไม่ได้หรอกหนูม นายเค้าสั่งไว้ อยู่ที่นี้แหละสบายกว่ากรุงเทพเยอะ

ที่

สบายยังโงะน้ำที่นี้แมงมีแต่ป่า ผมจะกลับกรุงเทพ ถ้าน้ำไม่พามาผมจะไปเอง

ที่พยายามแย่งมอเตอร์ไซด์แต่ก็ถูกน้ำปลักจนล้มลงด้วยความอ่อนเพลียของที่

น้ำ

ไอ้ห่า คนเค้าอุสาห์มาช่วย เตียวก็ปล่อยให้ออดตายซะเลย นายให้ข้ามาส่งข้าให้เอ็ง
เอ็งไม่ได้กลับกรุงเทพเร็วขึ้นหรือก ต่อกจากนี้ข้าจะเอาข้ามาให้อะไรเอ็งเวลานี้ทุกวัน

น้ำเปิดเบาะรถมอเตอร์ไซด์และยื่นข้าวให้ที่ ก่อนจะขึ้นคร่อมมอเตอร์ไซด์และขับหายลับไป

ที่หยิบข้าวมากินอย่างมูมมาม

SCENE 8

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

ที่เดินเข้ามาในป่าจนถึงลำธารเขาเปลื้องผ้าจนหมดและลงลำธารเพื่อชำระล้าง ร่างกายเสมือนว่าที่นี่
คือห้องอาบน้ำส่วนตัวของเขา

SCENE 9

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

ที่เดินเก็บผลไม้ป่านานาชนิดลงในตะกร้า เก็บกับดักปลาที่ทำจากขวดพลาสติกในลำธาร ใช้ก้อนหินที่
ลับจนคมตัดเถาวัลย์เพื่อกินน้ำ เด็ดพืชตามทางเคี้ยวกินเล่นอย่างสบายใจ

SCENE 10

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

ที่เดินกลับมาถึงบ้านเห็นน้ำคนขับรถนั่งรออยู่จึงทักทายอย่างสนิทสนม

ที่

รอนานยังน้ำ

น้ำ

นั่งเพลินๆที่นี้ข้าก็ไม่รู้หรือกว่าเวลาผ่านไปแค่นั้นแล้ว
โห วันนี้ของป่าเยอะกว่าทุกวันเลยนะ ท็อปฟอร์มจริงๆเลยนะเอ็ง

ที่
ธรรมดานาน้ำ แล้วได้ของที่สั่งมามั้ย

น้ำคนขยับขึ้นของที่สั่งไว้ให้ซึ่งคือสายชาร์ตโทรศัพท์ ที่ไม่รอเข้ารับเสียบชาร์ตโทรศัพท์ของเขาทันที

SCENE 11

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

ที่พยายามตั้งโทรศัพท์กับก้อนหินให้ได้องศาแล้วตั้งเวลาถ่ายรูปรูปตัวเองกับลำธารส่วนตัวของเธอแล้วโพล่งเพลงสนุกๆทำให้เพื่อนๆของเขามาคอมเมนต์ เขาทักไลน์ไปคุยกับเพื่อนของเขา

ที่
เป็นไงบ้างเพื่อน สบายดีป่าว

เพื่อน
ช่วงนี้เรียนโคตรหนักเลย แทบไม่มีเวลาจะทำอะไรเลยอะ ชีวิตมหาลัยเม่งยากกว่า ที่
กูดิวไฉยะเลย แล้วมึงจะเป็นไงบ้าง หลังจากวันนั้นกูก็ติดต้อมึงไม่ได้อีกเลยเมื่อไหร่
จะกลับมากรุงเทพได้วะ

ที่
กลับไม่ได้นะสิเพื่อน แต่ไม่ห่วงเพื่อนกูสนิทกับป้าแล้ว ที่นี่มีจุดสวยๆเยอะเลย

เพื่อน
เออกูเห็นในเฟสมีงละ ไว้ปิดเทอมเมื่อไหร่กูรวมชาวแก๊งค์เราไปเที่ยวหามึงดีกว่า

ที่
มาดีเพื่อน ยินดีเลย เดี่ยวพาทัวร์ให้รอบเลย

เพื่อน
ได้เลย เฮ้ยๆเดี๋ยวกูต้องไปก่อนละวะ ไว้เจอกันเว้ยที่

ที่
เออๆเจอกัน

SCENE 12

ภายนอก/กลางคืน/บ้าน

ที่นั่งเล่นโทรศัพท์และกินเบียร์คนเดียวที่ริมระเบียง เขาโทรศัพท์ดูความเปลี่ยนแปลงของเพื่อนๆ ไถไปก็ยิ้มไป จนที่กระดกเบียร์แก้วสุดท้ายจนหมดแล้วเขาก็เขวี้ยงแก้วลงพื้นอย่างแรงจนแก้วแตกกระจาย

SCENE 13 Montage

กลุ่มเพื่อนๆ มาหาที่ที่วงน้ำเขียว ที่พาเพื่อนไปลองชิมเบียร์รี เล่นน้ำที่ลำธารกันอย่างสนุกสนาน พาขึ้นไปดูพระอาทิตย์ตก

ที่ร้องเพลงและเล่นกีตาร์ที่เพื่อนพามาจบลงยิ้มรับเสียงโห่ร้องจากเพื่อนๆ ด้วยความเมา

SCENE 14

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

ที่ออกมาส่งเพื่อนๆ หน้าบ้าน เพื่อนของเขาเดินเข้ามาคุยกับที่

เพื่อน

มึงแน่ใจหรือวะ ว่ามึงจะไม่กลับไปกับพวกกู

ที่

เออ กูอยู่นี่แหละ สงบดี

เพื่อน

แน่ใจนะ

ที่

เออ

เพื่อน

โอเค งั้นก็ไว้เจอกันเว้ยที่ มีอะไรโทรมาหากูได้ตลอดนะ

ที่

เจอกันๆ มึงนั่นแหละมีอะไรโทรมาหากูได้ตลอดหรือมาหากูเลยก็ได้

ที่เฝ้ามองดูรถของเพื่อนขับออกไปจนสุดสายตา เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาลงเลที่จะโทรหาพ่อแต่ก็ไม่ได้โทร

เขาส่งข้อความไปหาพ่อแทนว่า เขาจะไม่กลับไปแล้ว

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2

SCENE 1 REUNION

ภายใน/กลางคืน/ร้านอาหาร(โคม)

อาร์ตอันอวกที่เกิดจากอาการเมาของเขาไม่ไหวจึงรีบไปอวกที่ริมน้ำ โอมอยู่ในจังหวะนั้นพอดีจึงเข้าไปช่วยลูบหลังปนขำ

โอม
ไออาร์ต ! (ขำ) มึงอ่อนอีกแล้วอะ แคนี่เอง เหยย เสร็จยัง ไปถ่ายรูปกันเร็วเดียวอูเบอร์มา

โอมหัวปึกอาร์ตโดยอาร์ตไม่ค่อยเต็มใจเพราะยังรู้สึกอวกไม่เสร็จดี

โอม
เจ! ถ่ายรูปกัน มึงๆถ่ายรูปให้หน่อย

โอมยื่นโทรศัพท์ให้มึง แล้วจึงพากันไปนั่งตรงโต๊ะ อาร์ตยังท่าทางไม่ดี เจจึงหยิบถังขยะให้อาร์ตกดอวกต่อ มึงนับถอยหลังถ่ายรูปจนเสร็จ โอมหยิบแก้วเปียร์มาพยายามให้อาร์ตกินต่อ อูเบอร์โทรมาบอกเจว่ามาถึงแล้วพอดีโอมจึงวางแก้วเปียร์แล้วหัวปึกอาร์ตลุกและกำลังจะเดินออกไป

เจ

ไว้เจอกันเว้ยพวกมึง

โอม

คราวหน้ามึงคงต้องเป็นฝ่ายมาหากูแล้วแหละเจ

เจ

ถ้ามึงจะไปจริงๆอะนะ กูก็ไปอยู่แล้วเพื่อน

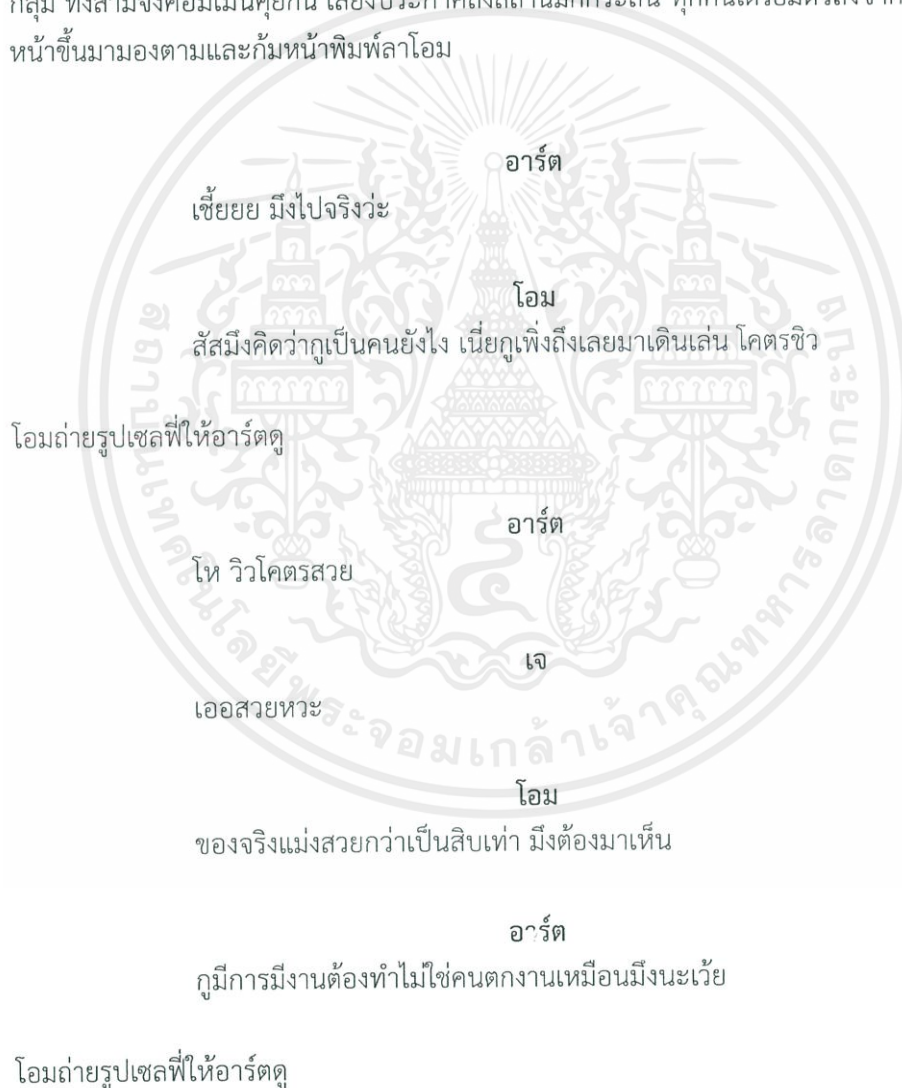
โอม

เจอกัน

SCENE 2 DAILY CITY LIFE

ภายนอก/กลางวัน/แอร์พอร์ตลิงค์

ณ ช่วงเวลาที่มีการจราจรหนาแน่น อาร์ตเดินกึ่งวิ่งขึ้นบันไดเลื่อนของสถานีแอร์พอร์ตลิงค์เขาขึ้นรถไฟ
ทันอย่างหวุดหวิด แล้วจึงหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเช็คไปไหนมาเจก็โพสรูปโอมเช็คอินที่วังน้ำเขียวในไลน์
กลุ่ม ทั้งสามจึงคอมเมนต์คุยกัน เสียงประกาศถึงสถานีมีกระแสน ทุกคนเตรียมตัวลงจากรถ อาร์ตเงย
หน้าขึ้นมามองตามและก้มหน้าพิมพ์ลาโอม

โอม

คนตงงานไรวะ กูอะคนของธรรมชาติเว้ย เดียวกูจะไปสำรวจป่าต่อ ขอให้ติดตาม
หน้าเฟซกูให้ดีทีนะครัับ 555

อาร์ต

555 ขอให้มึงหลงป่า

โอม

นี่มันยุคไหนแล้วเพื่อน รู้จักกูก็แล้วแมพปาวมึงอะ

อาร์ต

ไม่รู้จักก็เหี้ยละสัส

เสียงประกาศถึงสถานีมีกระแสน์ ทุกคนเตรียมตัวลงจากรถ อาร์ตเงยหน้าขึ้นมามองตามและก้มหน้า
พิมพ์ลาโอม

อาร์ต

เหี้ยๆ กูต้องเข้างานก่อนละวะไว้คุยกัน

อาร์ตเก็บโทรศัพท์และหยิบของเดินออกจาการถไป

SCENE 3 CHECK-IN
ภายนอก/กลางวัน/ผา

โอม

เออๆ เจอกัน

โอมลดโทรศัพท์ลงแล้วนั่งชมวิวหน้าผาสักครู่จึงลุกออกไปเพื่อเดินสำรวจป่าต่อ

SCENE 4 DISCONNECTED/LOST

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

โอมถือโทรศัพท์เดินไปเรื่อยๆจนมาถึงมุมที่โอมคิดว่าวิวดีเขาจึงจัดแจงตั้งมมกล้องแล้วถ่ายรูปจากนั้นก็
นั่งเลือกรูปแล้วแต่งรูปจนสวยงามแต่ยังไม่ถูกใจโอมเขาจึงไม่ได้โพสและเก็บโทรศัพท์เดินต่อจนไปถึง
ลำธารทำให้โอมตั้งใจจะถ่ายเก็บไว้แต่แบตเตอรี่ใกล้จะหมดเขาจึงหยิบเพาเวอร์แบงก์มาเสียบโทรศัพท์แต่ดัน
จับพลาดโทรศัพท์ร่วง โอมรีบเก็บขึ้นมาแต่ก็ไม่ทันโทรศัพท์จอบแตกและแสดงผลเพี้ยนไปแล้วโอม จึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการกลับที่พักให้เร็วที่สุดแต่เค้าอยู่ในป่าแล้วไม่มีแอมบ็อกทางในโทรศัพท์แล้วโอมเดินไปมั่วๆ
อย่างไม่รู้จุดหมาย ท้องของเขาร้องดังขึ้นมาเพราะยังไม่ได้กิน ฟ้าเริ่มมีตลงเรื่อยๆเพราะใกล้จะเย็น
แล้ว

SCENE 5 BACK TO NATURE

ภายนอก/กลางวัน/ลำธาร

โอม ก็ยังคงเดินอย่างไร้จุดหมายจนวนมาเจอลำธารเดิมอีกครั้งด้วยสภาพอ่อนล้า โอมควักน้ำล้างหน้า
ล้างตัวเล็กน้อยก่อนจะนอนแผ่กลางโขดหินใหญ่ท่ามกลางธรรมชาติ

SCENE 6 SOMEONE'S CALLING

ภายใน/กลางคืน/คอนโด

อาร์ตกลับมาถึงห้องพักอย่างเหน็ดเหนื่อย -เขาเดินผ่านกองขวดเบียร์เปล่ามาวางกระเป่าที่โต๊ะ -ก่อน
จะเดินออกมาสูบบุหรี่ที่หน้าระเบียงอย่างนิ่งเงียบ จนได้ยินเสียงความวุ่นวายในเมือง อาร์ตหยิบ
โทรศัพท์ที่ขึ้นมาจ้องจอที่ว่างเปล่าสักพัก แล้วจึงกลับเข้าห้องมาล้มลงฟุบเตียงลงทันที โดยไม่ได้ทัน
สังเกตว่ามีแท่งสีเหลี่ยมผืนผ้าสีดำขลับ ลอยหันหน้าเข้าหาอาร์ตอยู่ที่ปลายเตียง อาร์ตพลิกตัวกลับมา
เหลือบเห็นจึงตกใจลุกขึ้นมา นั่งก่อนจะค่อยๆคลานเข้าไปดูใกล้ๆจนตัดสินใจแตะมัน แท่งสีเหลี่ยมผืน
ผ้าสีดำขลับส่องแสงขึ้นมา ลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่ยักษ์

SCENE 7 FOUND A FRIEND

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านในป่า

อาร์ต เจ และแฟนเจกำลังขับรถไปหาโอมที่บ้าน ช้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้

อาร์ต

พวกเราถูกทางจริงๆป่าวะ กูไม่คุ้นเลย

กานต์

กูก็มาตามแมพอะ นี่ไงบ้าน ไซ่บ้านไอโอมปะ

รถค่อยๆเข้ามาจอดหน้าบ้าน โอมเดินเข้ามาที่รถโดยที่เพื่อนไม่ทันสังเกตด้วยสีหน้าตื่นเต้น แต่เพื่อนๆ
บนรถกลับแสดงอาการประหลาดใจในสภาพของโอม

SCENE 8 REUNION 2

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

เจเอาหนูที่ปิ้งเสร็จแล้วมาวางบนโต๊ะ ที่อาร์ตกับโอมนั่งคุยกันอยู่

โอม

สรุปมันเรื่องจริงเรื่องผีนะ

อาร์ต

ไม่มันใจอะ กูรู้ตัวอีกทีก็เช้าและ

โอม

ได้มานั่งเมากับพวกมึงอีกครั้งแล้วเม่งตีสัตว์

เจและอาร์ตมองหน้ากัน ทั้งคู่สัมผัสได้ถึงความเหงาของโอมบรรยากาศเงียบลง

เจ

แล้วมึงอะ อยู่มาตั้งนานโทรศัพท์ก็ไม่มีใช้ จันๆมึงทำอะไรบ้างวะ

โอม

ก็ทำบ้าน ปลุกต้นไม้ เรื่อยๆวะ สงบๆดี

เจ

แค่นี้เองหรอวะ

อาร์ต

เหี้ยวันนี่มึงเจอคนที่คนวะ

โอม

ก็..ไม่ค่อยได้เจอวะ

อาร์ตกระดกแก้วเปียร์จนหมดแก้ว ทั้งสามนั่งเงียบสักพักอาร์ตจึงหันไปถามโอม

อาร์ต

มึงอยากกลับกรุงเทพพวกกูปะ

โอม

กูสนิทกับป่าแถวนี้แล้ววะ ไม่อยากุ่นวายกับชีวิตในเมืองและ

อาร์ต

มึงแน่ใจหรือวะ พวกกูมีงานมีการต้องทำมาหาหมิงบ่อยๆไม่ได้นะเว้ย

โอม

มึงก็รีบไปงานมึงแล้วมาอยู่กับกูดิวะ

โอมหยิบเปียร์มากระดก เจเห็นจึงหยิบแก้วเปียร์ตาม

เห้ย ชนแก้วเว้ย

เจ

SCENE 9 BACK AGAIN

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านในป่า

เพื่อนๆ ย้ำถามโอมเพื่อนความแน่ใจว่าจะไม่กลับไปจริงๆ ไซมัยโอมก็ตอบใช้อย่างมั่นใจก่อนเพื่อนๆ จะขับรถหายไปโอมกลับเข้ามาในบ้านและพบว่าเพื่อนของเขาคนหนึ่งลืมโทรศัพท์ทิ้งจึงวิ่งออกมาดูหน้าบ้าน แต่ก็ไม่พบรถของเพื่อนแล้วโอมจึงยกโทรศัพท์ขึ้นมาและปลดล็อคหน้าจอ

มุกกล้องที่ใช้ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ของข้าพเจ้าเลือกมุกกล้องที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นมุกกว้างและชัดลึก เพื่อให้เห็นถึง Landscape ของป่า และใช้เทคนิค Long take เพื่อให้เห็นสีหน้าและท่าทางในฉากนั้นๆอย่างต่อเนื่อง

Shooting Script ภาพยนตร์เรื่อง “กลับมา กลับไป” ร่างที่ 1

SCENE 1

ภายใน/กลางวัน/รถ

MCU ที่ตื่นขึ้นมาพบว่าพ่อกำลังพาไปไหนสักแห่ง

CUT

LS รถยนต์ขับผ่านข้ามภูเขาสูงแล้วลูกแล้ว

CUT

SCENE 2

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้าน

MLS ถึงบ้านพักต่างจังหวัดที่ถูกพ่อปล่อยทิ้งแล้วขับรถจากไป

CUT

MS พบว่าที่นี้กว้างมากและไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ และไม่มีใครช่วยเขาได้นอกจากตัวเขาเอง

CUT

SCENE 3

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

MLS เขานั่งๆนอนๆไถโทรศัพท์

CUT

MS เขาเจอภาพของกินจึงเริ่มรู้สึกหิวแต่รู้ว่าไม่มีร้านไหนส่งให้จึงเชิรชหาวิธีการหาของกิน ในป่าแทน

CUT

SCENE 4

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

POV เขาเจอเบอร์รี่จำนวนหนึ่งจึงเด็ดมากินและเจอพิษที่ดูแล้วสามารถกินได้เขาเป็นคนไม่กิน
ผักจึงเขากินแต่เบอร์รี่

CUT

LS ที่เจอลำธารที่มีบรรยากาศสวยงาม จนที่หลงนั่งชื่นชมธรรมชาติตรงนั้นจนเริ่มเย็น ท้อง
เขาก็ร้องอีกครั้ง

CUT

MCU ระหว่างทางกลับเขาเดินผ่านพืชต้นเดิมและเด็ดพืชนั้นกินอย่างไม่เต็มใจ

CUT

SCENE 5

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

MS เขาถึงบ้านตอนมืดพอดี การอยู่คนเดียวในที่กว้างใหญ่ขนาดนี้ทำให้รู้สึกกลัวไปต่าง
ๆ จนทำให้เขานอนไม่หลับ

CUT

SCENE 6

ภายใน/กลางวัน/ถนน

MS ที่เดินมาตามถนนลูกรังตั้งแต่เช้ามืดเพื่อหวังจะโบกรถกลับกรุงเทพ มีมอเตอร์ไซด์ขับสวนมา
และรับเค้าไป

CUT

MLS คนขับมอเตอร์ไซด์ขับกลับมาส่งที่บ้านพักดังเดิม แต่เอาข้าวมาให้

CUT

SCENE 7

ภายนอก/กลางวัน

LS ที่เปลื้องผ้าลงจนหมดและลงลำธารไปเพื่อชำระล้างร่างกายเสมือนว่าลำธารนี้เป็นของเขา
คนเดียว

CUT

SCENE 8

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

MLS ที่เดินป่าอย่างคล่องแคล่ว

CUT

SCENE 9

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

MS ที่พูดคุยกับคนส่งของอย่างสนิทสนม และแลกเปลี่ยนของป่ากับที่ชาร์ตโทรศัพท์

CUT

SCENE 10

ภายนอก/กลางวัน/ป่า

MLS ที่ตั้งกล้องถ่ายรูปตัวเองกับป่าลำธารเพื่อโพสต์ลงเฟสบุ๊ก

CUT

SCENE 11 Montage

MS ที่เดินมารับเพื่อนที่รถ

CUT

MS ที่นำขบวนเพื่อนๆ เดินเข้าป่า

CUT

MLS ที่และเพื่อนๆ เล่นน้ำกันที่ลำธาร

CUT

POV ที่มองสีหน้าเพื่อนๆที่กำลังมีความสุข

CUT

LS ที่และเพื่อนๆนั่งมองดูพระอาทิตย์ตกดิน

CUT

SCENE 12

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

MS ที่ร้องเพลงเล่นกีตาร์ให้เพื่อนฟังจบ

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MLS ที่นั่งกินเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนๆพูดคุยแลกเปลี่ยนสารทุกข์สุขดิบกัน

CUT

SCENE 13

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

MLS เพื่อนๆเตรียมของขึ้นรถ

CUT

MS ที่จ้องมองเพื่อนๆ เพื่อนเข้ามารำลือ

CUT

POV เพื่อนกำลังเคลื่อนรถออกจากบ้านพักของที

CUT

Shooting ร่างที่ 2

SCENE 1 REUNION

ภายใน/กลางคืน/ร้านอาหาร

MS อาร์ตอันอ้วกที่เกิดจากอาการเมาของเขาไม่ไหวจึงรีบไปอ้วกที่ริมน้ำ

CUT

MLS โอมยื่นโทรศัพท์ให้มิ่ง แล้วจึงพากันไปนั่งตรงโต๊ะ อาร์ตยังท่าทางไม่ดี

CUT

MS อุเบอร์โทรมาบอกเจอว่ามาถึงแล้วพอดี

CUT

MS โอมจึงวางแก้วเปียร์แล้วหิ้วปีกอาร์ตลุกและกำลังจะเดินออกไป

CUT

SCENE 2 DAILY CITY LIFE

ภายนอก/กลางวัน/แอร์พอร์ตลิงค์

LS ณ ช่วงเวลาที่มีการจราจรหนาแน่น

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MLS อาร์ตเดินกึ่งวิ่งขึ้นบันไดเลื่อนของสถานีแอร์พอร์ตลิงค์เข้าขึ้นรถไฟฟ้ากันอย่างหวุดหวิด
CUT

MS หีบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาเช็คไถไปไถมาเจก็โพสรูปโอมเชคอินที่วังน้ำเขียว
CUT

INSERT เสียงประกาศถึงสถานีมีกระแสน์ ทุกคนเตรียมตัวลงจากรถ
CUT

MSอาร์ตเงยหน้าขึ้นมามองตามและก้มหน้าพิมพ์ลาโอมเก็บโทรศัพท์และหีบของเดินออกจากรถไป
CUT

SCENE 3 CHECK-IN ภายนอก/กลางวัน/ผา

MS โอมนั่งตบคอมเม้นอาร์ตบนโซดหิน
CUT

LS หลังโอมกำลังชมวิวก่อนจะเดินหลุดออกไป
CUT

SCENE 4 DISCONNECTED/LOST ภายนอก/กลางวัน/ป่า

MLS โอมถือโทรศัพท์เดินไปเรื่อยๆจนมาถึงมุมที่โอมคิดว่าวิวดีเขาจึงจัดแจงตั้งมุกกล้องแล้ว
ถ่ายรูป
CUT

MS โอมนั่งเลือกรูปแล้วแต่รูปจนสวยงามแต่ยังไม่ถูกใจโอมเขาจึงไม่ได้โพสและเก็บโทรศัพท์
เดินต่อ
CUT

MLS โอมไปถึงลำธาร
CUT

MS โอมตั้งใจจะถ่ายเก็บไว้แต่แบตใกล้จะหมด
CUT

MSเขาจึงหีบเปาว์แบงมาเสียบโทรศัพท์แต่ดันจับพลาดโทรศัพท์ร่วง
CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MLS โอมรีบเก็บขึ้นมาแต่ก็ไม่ทันโทรศัพท์จอตลกและแสดงผลเพี้ยนไปแล้ว

CUT

LS โอมเดินไปมั่วๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย ห้องของเขาร้องดังขึ้นมาเพราะยังไม่ได้กิน

CUT

INSERT ฟ้ามืดลงเรื่อยๆ เพราะใกล้จะเย็นแล้ว

CUT

SCENE 5 BACK TO NATURE

ภายนอก/กลางวัน/ลำธาร

MLS โอมเดินมาพบลำธารและทรุดเขาลงนอนแต่ก่อนจะยกตัวขึ้นมาคลานสี่ขาพาตัวเองมาที่ลำธารแล้วค่อยๆ เอาหัวจุ่มลงไป

CUT

SCENE 6 SOMEONE'S CALLING

ภายใน/กลางคืน/คอนโด

MLS อาร์ตกลับมาถึงห้องพักอย่างเหน็ดเหนื่อยเขาเดินผ่านกองขวดเบียร์เปล่ามาวางกระเป๋าคู่ที่โต๊ะก่อนจะเดินออกมาสูบบุหรี่ที่หน้าระเบียงอย่างนิ่งเงียบ

CUT

CU อาร์ตกลับเข้าห้องมาล้มลงฟุบเตียงลงทันที

CUT

MLS มีแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีดำลึบ ลอยหันหน้าเข้าหาอาร์ตอยู่ที่ปลายเตียง

CUT

MS อาร์ตพลิกตัวกลับมาเหลือบเห็นจึงตกใจลุกขึ้นมา นั่งก่อนจะค่อยๆ คลานเข้าไป

CUT

sSCENE 7 FOUND A FRIEND

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านในป่า

MLS รับหลังอาร์ต เจ และแฟนเจกำลังขับรถไปหาโอมที่บ้าน

CUT

INSERT ข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้

CUT

MLS รถค่อยๆ เข้ามาจอดหน้าบ้าน

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 8 REUNION 2

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

MLS เจเอาหมูที่ปิ้งเสร็จแล้วมาวางบนโต๊ะ ที่อาร์ตกับโอมนั่งคุยกันอยู่

CUT

MLS เจและอาร์ตมองหน้ากัน ทั้งคู่สัมผัสได้ถึงความเหงาของโอมบรรยากาศเงียบสง

CUT

MS โอมพูดคุยกับอาร์ต

CUT

MLS โอมหยิบเปียร์มากระดก เจเห็นจึงหยิบแก้วเปียร์ตาม

CUT

SCENE 9 BACK AGAIN นิ่ง

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

MLS เพื่อนๆย้ำถามโอมเพื่อนมั่นใจว่าจะไม่กลับไปจริงๆไหม

CUT

MS โอมก็ตอบใช้อย่างมั่นใจก่อนเพื่อนๆจะขบรถหายไป

CUT

MS โอมกลับเข้ามาในบ้านและพบว่าเพื่อนของเขาคคนหนึ่งสัมผัสโทรศัพท์

CUT

LS จิ้งจิ้งออกมาดูหน้าบ้านแต่ก็ไม่พบรถของเพื่อนแล้วโอมจึงยกโทรศัพท์ขึ้นมาและปลดล็อคหน้าจอ

CUT

บทที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

เมื่อข้าพเจ้าได้บทภาพยนตร์ที่สามารถทำไปดำเนินการต่อในด้านอื่นๆของการทำภาพยนตร์แล้ว ข้าพเจ้าจึงดำเนินการหาสถานที่ถ่ายทำและทำการติดต่อกับเพื่อนของข้าพเจ้าที่เป็นเจ้าของสถานที่เรื่องวันที่เวลาการถ่ายทำในช่วงเดือนมีนาคม และทำการคัดเลือกนักแสดงในเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคมที่ผ่านมา จนได้สถานที่ถ่ายทำและนักแสดงที่ต้องการมาแล้ว

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันตั้งแต่วัยเด็กที่ปัจจุบันมีชีวิตที่แตกต่างกันตามทางของตัวเอง ซึ่งตัวละครมีลักษณะเป็นผู้ชายอายุประมาณ 24 ปี คนหนึ่งตัดสินใจไปอยู่อย่างสันโดษที่ต่างจังหวัด อีกคนใช้ชีวิตที่วุ่นวายอยู่ในเมือง จึงทำให้การหานักแสดงแคบลงมากขึ้น

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

เรื่อง : กลับมา กลับไป

Production : วรเมธ ศรีแสงนิล

	บทบาท : โอม		
	ชื่อ : ธนาเทพ ศุภนิมิตจิตเจริญ		
	ชื่อเล่น : ท้อป		
	โทรศัพท์ : 0833177592		
	การศึกษา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ชั้นปีที่ 2 สจล.		
	ข้อมูลทางด้านกายภาพ		
	เพศ	สัญชาติ	อายุ
ชาย	ไทย	20	
ประสบการณ์การแสดง			
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก			
-			

ขนาดเสื้อผ้า

สัดส่วน

เสื้อ	กางเกง	ส่วนสูง	น้ำหนัก
รองเท้าว	กระโปรง	อก	เอว
หมวก		สะโพก	ผม
			ตา

ตารางที่ 4.1 เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) ตัวละคร “โอม”

นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทบาท “โอม” โดยเลือกจาก ลักษณะทางกายภาพคือเป็น
ผู้ชายผิวสีเหลืองเข้มหน้าตาไทยไม่หล่อแต่ก็ไม่ซีเหร่สามารถทำผมให้รุ่งรังได้และลักษณะทางจิตวิทยา
คือเป็นคนทนกับความกดดันของสังคมเมืองไม่ได้จึงเลือกจะไปอยู่กับธรรมชาติอย่างสันโดษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

เรื่อง : กลับมา กลับไป

Production : วรเมธ ศรีแสงนิล

	บทบาท : อาร์ต		
	ชื่อ : ศุภณัฐ ฐานพลพัฒน์		
	ชื่อเล่น : นาย		
	โทรศัพท์ : 0972438126		
	การศึกษา : ปริญญาตรีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย สจล.		
	ข้อมูลทางด้านกายภาพ		
เพศ	สัญชาติ	อายุ	
ชาย	ไทย	23	
ประสบการณ์การแสดง			
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก			

ขนาดเสื้อผ้า

สัดส่วน

เสื้อ		กางเกง		ส่วนสูง	136	น้ำหนัก	30
รองเท้า		กระเป๋า		อก		เอว	
หมวก				สะโพก		ผม	ดำ

ตารางที่ 4.2 เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) ตัวละคร “อาร์ต”

นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทบาท “อาร์ต” โดยเลือกจาก ลักษณะทางกายภาพคือเป็น คนในเมืองแต่เกิด ผิวขาว ผมสั้น แต่งตัวเรียบร้อย และลักษณะทางจิตวิทยาคือเป็นคนที่ทนอยู่กับ ความกดดันในสังคมเมือง เป็นตัวละครที่มีความเครียดจากการทำงานสูงมีวิธีการผ่อนคลายความเครียด คือการเมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงสมทบ

นักแสดงสมทบทั้งหมดในเรื่องข้าพเจ้าได้เลือกจากบุคลิกลักษณะภายนอกกว่าตรงกับตัวละครหรือไม่โดยที่ไม่ได้ทำการคัดเลือกด้วยตัวเองโดยดูจากผลงานที่ผ่านมาของคนๆ นั้นที่ประวัติเข้ามาคัดเลือกเท่านั้น

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็น เจ (นายคมชาญ ตรีทรงเกียรติ)

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมกับภาพยนตร์ทั้งหมด5ที่คือ บ้านต่างจังหวัดที่สภาพแวดล้อมอยู่ใกล้กับธรรมชาติซึ่งห่างไกลผู้คน ป่าที่ไร้ร่องรอยการมือของมนุษย์แต่อุดมไปด้วยสัตว์และแมลงนานาชนิด สถานีรถไฟฟ้าแอร์พอร์ตเรลลิงค์ที่เป็นสถานที่ที่เชื่อมต่อกับบ้านไปสู่ที่ทำงานของมนุษย์เงินเดือน ร้านอาหารที่บรรยากาศร่มรื่นเหมือนไม่ได้ตั้งอยู่ในเมือง และอพาร์ทเมนท์ที่เป็นสถานที่ส่วนตัว

1. บ้านกลางป่าของโอม - วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 4.2 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (บ้านกลางป่าของโอม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นบ้านของเพื่อนสมัยมัธยมของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นต้นแบบของตัวละครโอมอยู่แล้ว เหตุการณ์ต่างๆในภาพยนตร์ก็เขียนขึ้นมาจากสถานที่นี้ และสะดวกต่อการถ่ายทำทั้งในเรื่องงบประมาณและเวลา

2. ป่า - วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 4.3 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ป่า)

ป่าที่ไม่ไกลจากบ้านของเพื่อนสมัยมัธยมของข้าพเจ้าเพื่อให้ง่ายต่อการจัดตารางถ่าย ซึ่งมีสภาพค่อนข้างรกทึบแต่ก็ยังมีจุดที่เห็นวิวกว้างสุดสายตาและมีลำธาร

3. รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิงค์

ภาพที่ 4.4 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิงค์)

ข้าพเจ้าต้องการความสมจริงของการนั่งรถโดยสารไปทำงานและแอร์พอร์ตเรลลิงค์ก็เป็นรถไฟฟ้าสาธารณะที่สะดวกต่อการเดินทางไปถ่ายทำที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ร้านอาหารของเจ - ร้านโคม ลาดกระบัง

ภาพที่ 4.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ร้านอาหารของเจ)

ข้าพเจ้าเลือกร้านริมน้ำที่มีการตกแต่งด้วยไม้และของเก่าให้บรรยากาศที่ผ่อนคลายเป็นกันเองไม่หรูหราแต่มีรสนิยมเพื่อเป็นสถานที่ให้กลุ่มเพื่อนสนิทมาสังสรรค์และหลบเลียงบรรยากาศความเป็นเมือง

5. ห้องของอาร์ต -

ภาพที่ 4.6 ภาพสถานที่ถ่ายทำ(ห้องของอาร์ต)

ข้าพเจ้าตั้งใจเลือกอพาร์ทเมนท์ที่มีความธรรมดาไม่หรูเพราะต้องการแสดงให้เห็นว่าตัวละครเจ้าของสถานที่นี้ไม่ได้มีฐานะร่ำรวยแต่เป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่ง

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

1. iPhone ของโอมและอาร์ต

ภาพที่ 4.7 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (iPhone ของโอมและอาร์ต)

เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่ตัวละครโอมใช้ติดต่อเพื่อนและติดตามชีวิตในเมืองของคนอื่นในขณะที่อยู่ในปางจนกระทั่งโทรศัพท์พังลง โอมจึงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างลำพังจริงๆ ที่ข้าพเจ้าเลือก iPhone เพราะว่าเป็นโทรศัพท์มือถือที่ผู้คนนิยมใช้กันมากในปัจจุบัน

2. แท่งหินสี่เหลี่ยมดำขลับลักษณะคล้าย iPhone ขนาดใหญ่

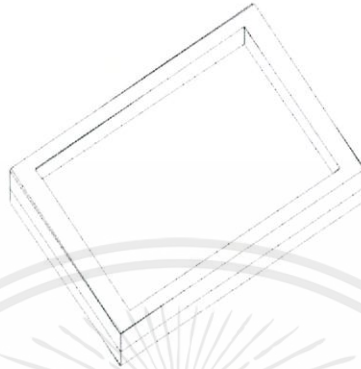

ภาพที่ 4.8 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (แท่งหินสี่เหลี่ยมดำขลับลักษณะคล้าย iPhone)

เมื่อโทรศัพท์ของโอมพังลงแต่ความต้องการที่จะติดต่อกับเพื่อนๆ และชีวิตในเมืองยังคงมีอยู่ แท่งหินสี่เหลี่ยมดำขลับลักษณะคล้าย iPhone ขนาดใหญ่นี้ จึงเป็นสัญลักษณ์แทนความต้องการที่จะสื่อสารกับโลกภายนอกเพื่อบรรเทาความเหงาและโดดเดี่ยวของโอม และยังเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของวิวัฒนาการของมนุษย์ โดยมีวิธีทำดังนี้

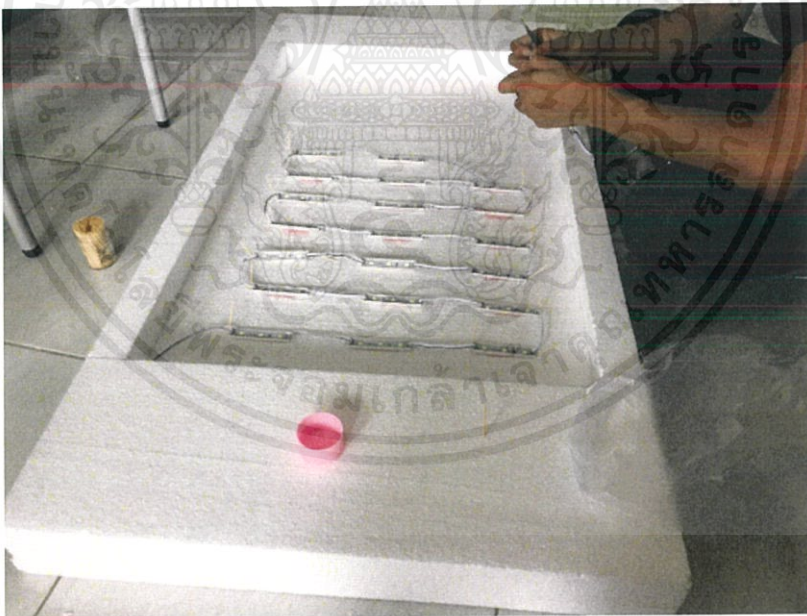
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นำแผ่นโฟม ขนาด 120 เซนติเมตร x 60 เซนติเมตร จำนวนสองแผ่น ฉลุให้เป็นช่องไฟไว้ที่ โฟมแผ่นแรก แล้วนำทั้งสองแผ่นประกบเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 4.9 ภาพจำลองแผ่นโฟม

- ติดไฟ LED สีขาวเต็มทั่วพื้นที่ช่องไฟ เว้นช่องสายไฟไว้ทางด้านล่างของแผ่นโฟม

ภาพที่ 4.10 ภาพการทำอุปกรณ์ประกอบฉาก

- ตัดโฟมชนิดละเอียด นำเทปสีดำห่อให้ทั่วแผ่นโฟมขนาดพอดีกับด้านข้างของโฟมสองแผ่นแรก
- ตัดแผ่นอะคริลิกขนาดเท่าด้านหน้าของแผ่นโฟมแล้วติดฟิล์มสะท้อนแสงและประกอบลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทำอุปกรณ์ประกอบฉากขึ้นนี้เกิดปัญหาคิดไม่สามารถหาซื้อฟิล์มสะท้อนแสงเพื่อมาติดได้ทันเวลาจึงต้องแก้ไขด้วยการใช้ใช้กระดาษสีขาวขุ่นติดแทนเพื่อไม่ให้เห็นไฟ LED ด้านในและในการถ่ายทำข้าพเจ้าใช้วิธีการสลับด้านไปมาตามข้อดีเพื่อหลบมุมกล้องให้อุปกรณ์ประกอบฉากดูมีความสมบูรณ์มากที่สุด

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับผู้กำกับภาพว่าต้องการใช้อุปกรณ์ใดที่สะดวกและเหมาะกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้อง Sony NEX-FS700 ด้วยเหตุผลเรื่องขนาดภาพเพราะกล้องนี้มีเลนส์ที่ค่อนข้างกว้างทำให้สามารถถ่ายภูมิทัศน์ออกมาได้ดี และ Panasonic GH5 ด้วยเหตุผลเรื่องความคมชัดและความสามารถในการนำไปทำสื่อดิจิทัลและเป็นกล้องส่วนตัวที่ตากล่องหน

ภาพที่ 4.11 อุปกรณ์บันทึกภาพ Panasonic LUMIX GH5

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีการอัดเสียงของนักแสดงด้วยตัวส่งสัญญาณ Wireless และเสียงบรรยากาศรอบๆโดยใช้ไมค์ Boom ซึ่งทั้งสองอย่างถูก Synchronize เข้ากับเครื่องอัดเสียง Zoom ที่เป็นตัวบันทึกเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ไมค์ Wireless

ภาพที่ 4.13 เครื่องอัดเสียง Zoom

ภาพที่ 4.14 ไมค์ Boom

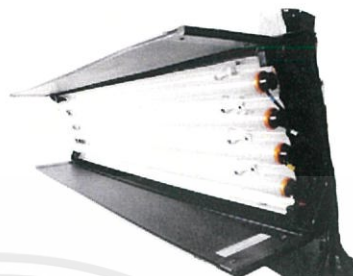
อุปกรณ์การจัดแสง

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าอยู่ในช่วงเวลากลางวันและเป็นซีนภายนอกเป็นส่วนใหญ่ซึ่งยากต่อการนำอุปกรณ์จัดแสงไปด้วยจึงใช้แสงธรรมชาติ ส่วนในซีนกลางคืนซึ่งต้องการการจัดแสงเนื่องจากแสงปกติสว่างไม่พอและไม่ได้อารมณ์ตามที่ต้องการ จึงใช้ไฟ ARRI 700W 3ดวง KINOLIGHT 2ดวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ไฟ Arri 750 วัตต์

ภาพที่ 4.16 ไฟ Kino

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

การถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนให้ถ่ายทำเสร็จทั้งหมดภายในเดือนเดือนมีนาคม และเลือกคิวถ่ายเป็นวันที่24-26กพ.และวันที่22-25มีค.เพื่อความสะดวกของคิวนักแสดงและทีมงานเนื่องจากเป็นช่วงที่ทีมงานจะต้องทำภาพยนตร์ของตัวเองเหมือนกันและภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจะต้องออกเดินทางไปต่างจังหวัด

ในด้านการกำกับการแสดงนั้นข้าพเจ้าจัดการให้คิวแรกนักแสดงที่จะรับบทเป็นโอมได้เจอกับเพื่อนสนิทในวัยมัธยมของข้าพเจ้าเพื่อให้นักแสดงได้ซึมซับวิถีชีวิตวิธีการพูดตลอดไปจนถึงท่าทางของเพื่อนสมัยมัธยมของข้าพเจ้าส่วนนักแสดงที่รับบทเป็นอาร์ตนั้นข้าพเจ้ากับนักแสดงค่อนข้างที่จะพบเจอกันบ่อยจึงได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้แนวทางการแสดงของตัวเองที่ขึ้น

ในการถ่ายทำนั้น ข้าพเจ้ามี Shooting Script ที่กำหนดShotและActionไว้แล้ว แต่ข้าพเจ้าได้เว้นช่องว่างไว้ให้อิสระกับผู้กำกับภาพในการจัดแสงและวางองค์ประกอบภาพ

การถ่ายทำที่บ้านต่างจังหวัด

การถ่ายทำที่บ้านต่างจังหวัดนี้เป็นควมสุดท้ายของการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ซึ่งเป็นซีนที่อาร์ตออกจากในเมืองมาหาโอม ข้าพเจ้าและโปรดิวเซอร์ได้วางตารางการถ่ายทำให้โล่เรียงไปตามช่วงเวลาในหนังเพื่อให้นักแสดงเกิดรู้สึกจริงของการพบกับสถานที่และเพื่อนที่ไม่ได้เจอนาน และทำให้นักแสดงรู้สึกเหมือนได้มาพักผ่อนบ้านเพื่อนจริงๆ

ภาพที่ 4.17 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (บ้านกลางป่า อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา)

การถ่ายทำที่ป่า อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ในการถ่ายทำที่ป่านั้นคือช่วงตัวละครโอมเพิ่งไปถึงต่างจังหวัดวันแรก ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับโปรดิวเซอร์และสรุปว่ารอบนี้จะเป็นกองเล็กและข้าพเจ้าต้องกำกับพร้อมกับรับหน้าที่เป็นตากล้องไปด้วยซึ่งพอไปถึงสถานที่จริงทำให้ข้าพเจ้ากำกับได้ลำบากเพราะต้องดูแลมุมกล้องไปด้วยและการเดินทางไปถึงใช้เวลาานกว่าที่วางแผนทำให้ทุกอย่างล่าช้าโปรดิวเซอร์ต้องจัดสรรเวลาใหม่ การถ่ายทำยังถูกรบกวนโดยผึ้งและแมลงชนิดอื่นๆ ทำให้เกือบจะถ่ายไม่ทัน ข้าพเจ้าจึงต้องทำงานภายใต้สภาวะกดดันและจำเป็นต้องเลือกครั้งที่ดีที่สุดเมื่อถึงเวลาต้องเปลี่ยนช็อตและดำเนินงานฉากต่อไป

ภาพที่ 4.18 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ป่า อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา)

การถ่ายทำที่ร้านอาหาร ร้านโคม ลาดกระบัง

การถ่ายทำที่ร้านอาหารนั้น ข้าพเจ้าและตากลองได้เตรียมการมาอย่างดีทำให้การเซตกองนั้นเป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว แต่เกิดปัญหาตรงที่นักแสดงผู้รับบทเป็นเจมนัดดวงทำให้ต้องสลับเปลี่ยนชุดที่มีเจมาถ่ายก่อนและต้องรีบถ่ายทำมากๆทำให้ข้าพเจ้าไม่มีเวลาในการกำกับมากนัก

ภาพที่ 4.19 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ร้านอาหาร ร้านโคม ลาดกระบัง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำที่อพาร์ทเมนต์

การถ่ายทำที่อพาร์ทเมนต์ ข้าพเจ้าให้นักแสดงจินตนาการว่ามีเสียงรบกวนจากภายนอก โกลๆและตัวเขายังสลดตัวเองออกจากความเครียดจากที่ทำงานไม่ได้ แต่เกิดปัญหาคือพร้อบที่จะใช้ ทำเสร็จช้ากว่ากำหนดทำให้ได้เริ่มถ่ายดึกมาก และ วันนั้นตากล้องเอาแบตกล้องมาแค่ก้อนเดียว ถ่ายไปสักพักแบตก็หมดจึงต้องรอชาร์ตแบตก่อนแล้วค่อยถ่ายต่อ ทำให้เสร็จช้ามาก แต่ยังดีที่ไม่มีปัญหา เรื่องสถานที่เพราะเป็นอพาร์ทเมนต์ของเพื่อน

การถ่ายทำที่แอร์พอร์ตลิงค์

ในการถ่ายทำที่แอร์พอร์ตเรลลิงค์นั้นข้าพเจ้าที่งานได้ไปถึงสถานที่ช้ากว่ากำหนด พอไปถึงแอร์พอร์ตลิงค์จึงไม่มีคนที่กำลังไปทำงานแล้วมีแต่ชาวต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงได้ปรึกษาทากล้องและตกลงกันว่า จะถ่ายภาพขนาดแคบกว่าเดิมทำให้เห็นบรรยากาศน้อยลง

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ในส่วนของการทำ Post Production ของภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น มีหลายขั้นตอนด้วยกัน ตั้งแต่การลำดับภาพ (Editing) การผสมเสียง (Sound Mixing) เทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect) และการเคลียสีภาพ (Color Grading) เนื่องจากเนื้อหาในภาพยนตร์เกี่ยวกับการหนีจากความวุ่นวายในเมืองกลับไปสู่ธรรมชาติซึ่งมีการดำเนินเรื่องที่แบ่งออกเป็นสองช่วงคือช่วงที่ตัวละครโอมพึ่งไปถึงต่างจังหวัดและอีกช่วงคือช่วงที่ตัวละครโอมอยู่จนชินกับธรรมชาติแล้วการตัดต่อจึงใช้เทคนิคการตัดสลับเหตุการณ์ระหว่างตัวละครโอมซึ่งอยู่ในป่าและอาร์ตที่ไปทำงานจนกลับมาที่อพาร์ทเมนต์จนถึงช่วงสุดท้ายของหนังที่สองคนนี้ก็กลับมาเจอกัน มีการนำเทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect) คือการทำข้อความในโทรศัพท์ให้ปรากฏขึ้นในจอ (Text on screen) มาช่วยทำให้ภาพยนตร์เล่าเรื่องได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขั้นตอนสุดท้ายคือการผสมเสียงและการเคลียสีภาพ เพื่อจัดการแก้ปัญหาทางเสียงมีความดังเบายังไม่เท่ากันในแต่ละซีนและแสงให้มีความต่อเนื่อง ก่อนที่จะเพิ่มเติมเสียงบรรยากาศและSound effectและปรับสีให้ได้อารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการ

การตัดหยาบ (Rough Cut)

ในการตัดแบบหยายนั้นข้าพเจ้าเป็นคนตัดต่อด้วยตัวเองโดยการลำดับภาพตามบททุกประการด้วยโปรแกรม Davinci Resolve เพื่อให้สะดวกต่อการทำสีที่สามารถทำได้เลยโดยไม่ต้อง Export โปรเจคออกมาและยังสามารถทำเสียงขึ้นต้นด้วย Fairlight Audio ที่มีอยู่ในโปรแกรม Davinci Resolve ก่อนจะนำไปทำต่อในโปรแกรม Avid Protools ในช่วงของการตัดแบบละเอียดอีกทีด้วย

Scene 1

ฉากแรกเป็นการนัดพบกันของกลุ่มเพื่อนๆที่ร้านอาหาร ข้าพเจ้าตั้งใจให้ฉากนี้เป็นฉากเปิดตัวละครหลักสองตัวคืออาร์ตและโอมซึ่งจะต้องทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นของทั้งสอง แต่เมื่อทำการตัดหยาบภาพดูแล้วข้าพเจ้าพบว่าตัวละครอาร์ตเด่นเกินไปแทนที่จะเป็นโอมที่เด่น

ภาพที่ 4.20 การตัดแบบหยาบ Scene 1

Scene 2

ฉากต่อมาเป็นฉากที่อาร์ตต้องขึ้นรถไฟฟ้าเพื่อไปทำงาน เนื่องจากตอนถ่ายทำไม่ค่อยมีกลุ่มคนที่กำลังไปทำงานอย่างที่ต้องการข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ภาพใกล้ของอาร์ตที่กำลังเล่นโทรศัพท์และภาพบรรยากาศภายนอกแทน ในฉากนี้ต้องมีการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพแต่ยังไม่ได้ทำในการตัดหยาบจึงใส่ตัวอักษรบรรยายตามบทภาพยนตร์แทน

ภาพที่ 4.21 การตัดแบบหยาบ Scene 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3

ฉากที่สามเป็นฉากที่เหตุการณ์ต่อจากฉากที่สองทันทีแต่สลับสถานที่และตัวละครเข้ามาที่ตัวละครโอมนั่งดูข้อความบนผาท่ามกลางธรรมชาติ ข้าพเจ้าพยายามใช้ภาพกว้างเป็นหลักเพื่อให้เห็นถึงบรรยากาศของธรรมชาติที่กว้างใหญ่จนทำให้ตัวละครโอมตัวเล็กนิดเดียว ในฉากนี้ต้องมีการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพแต่ยังไม่ได้ทำในการตัดหายบจึงใส่ตัวอักษรบรรยายตามบทภาพยนตร์แทนเช่นเดียวกับฉากที่สอง

ภาพที่ 4.22 การตัดแบบหายบ Scene 3

Scene 4

ฉากที่สี่เป็นฉากที่ตัวละครโอมเดินสำรวจป่าและถ่ายรูปจนกระทั่งเขาทำโทรศัพท์พังและหลงป่า ข้าพเจ้าได้แบ่งการตัดต่อให้ฉากนี้เป็นสามส่วน ส่วนแรกคือส่วนการสำรวจป่าและการตั้งกล้องเพื่อถ่ายรูปอดเพื่อน ในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำมาแบบลองเทคจึงมีการตัดต่อเพียงไม่กี่คัทเท่า ในส่วนที่สองคือส่วนที่ตัวละครโอมทำโทรศัพท์พัง ส่วนนี้มีหลายเทคที่เกิดปัญหาตัวละครข้ามเส้นซึ่งมีข้อที่สำคัญด้วยคือข้อตภาพใกล้เห็นโทรศัพท์แตกทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับด้านภาพเพื่อนให้การตัดต่อสั้นไหล ในส่วนสุดท้ายคือส่วนหลงป่าข้าพเจ้าใช้วิธีการแทรกกฎ 180 องศาเพื่อให้คนดูสับสนทิศทางเหมือนกันที่โอมกำลังเดินหลง

ภาพที่ 4.23 การตัดแบบหายบ Scene 4

Scene 5

ฉากที่ห้าเป็นฉากที่โอมเดินวนหลงมาจนถึงลำธารในสภาพหมดแรง ข้าพเจ้าลำดับภาพโดยใช้เพียงสองช็อตยาวเพื่อให้คนดูค่อยๆซึมซับความรู้สึกของตัวละครโอม

ภาพที่ 4.24 การตัดหยาบ Scene 5

Scene 6

ฉากที่หกเป็นการตัดการเล่าเรื่องกลับมาที่อาร์ตซึ่งเพิ่งกลับมาถึงที่พักด้วยสภาพอ่อนล้าจนไปเจอเข้ากับแท่งสีเหลี่ยมสีดำขนาดใหญ่ ในถ่ายการถ่ายนั้นพร้อบแท่งสีเหลี่ยมสีดำไม่สมบูรณ์ทำให้ในการตัดหยาบนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ใส่ช็อตที่เห็นแท่งสีเหลี่ยมสีดำขนาดใหญ่เต็มๆ

ภาพที่ 4.25 การตัดหยาบ Scene 6

Scene 7

ฉากที่ 7 เป็นฉากที่ถ่ายในรถซึ่งการถ่ายทำค่อนข้างเป็นไปได้ด้วยดี และได้ภาพที่ต้องการ ทำให้การลำดับภาพในฉากนี้เป็นไปได้อย่างลื่นไหลและธรรมชาติตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 4.26 การตัดหยาบ Scene 7

Scene 8

ฉากนี้เป็นฉากที่มีบทสนทนาค่อนข้างเยอะ ข้าพเจ้าจึงอยากเน้นอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครจึงได้ทำการลำดับภาพโดยวิธีการรับหน้าตาของตัวละครที่แสดงอารมณ์โดยไม่สนใจว่าตัวละครนั้นๆจะเป็นผู้พูดอยู่หรือไม่ เมื่อทำการตัดหยาบก็พบว่าได้อารมณ์ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 4.27 การตัดหยาบ Scene 8

Scene 9

ฉากนี้เป็นฉากสุดท้ายของเรื่องที่โอมจะรู้ว่าเพื่อนๆก่อนที่จะพบว่าเพื่อนลี้มโทรศัพท์ไว้ ข้าพเจ้าลำดับภาพในฉากโดยอิงเวลาจริงทำให้การตัดหยาบในฉากนี้ออกมายืดเพราะตัวละครต้องเดินจากหน้าบ้านขึ้นไปถึงชั้นสองจึงจะต้องหาทางแก้ไขต่อไปในการตัดแบบละเอียด

ภาพที่ 4.28 การตัดแบบหยาบ Scene 9

การตัดแบบละเอียด (Fine Cut)

เมื่อข้าพเจ้าเห็นภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่องแล้ว คิดว่าการเล่าเรื่องตามลำดับบทภาพยนตร์นั้นซ้ำและน่าเบื่อจนเกินไป ข้าพเจ้าจึงให้ผู้ลำดับภาพแก้ปัญหาโดยการลำดับใหม่ที่จะเป็นการตัดสลับระหว่างโอมที่อยู่ในป่าและอาร์ตที่อยู่ในห้องแทนการเล่าแยกกันตามบท หลังจากการปรับแก้ไขแล้วทำให้เนื้อเรื่องไม่ยืดเยื้อจนเกินไป ทำให้กระชับมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นก็ดูภาพรวมทั้งหมดอีกรอบเพื่อเช็คความถูกต้อง

ภาพที่ 4.29 การตัดละเอียด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อลำดับเสียง (Sound Post Production)

ข้าพเจ้าได้ทำเสียงภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ด้วยโปรแกรม Avid Protools ซึ่งเป็นโปรแกรมมาตรฐานของอุตสาหกรรมการทำเสียงภาพยนตร์ โดยแบ่งทำที่ละองค์ประกอบดังนี้

เสียงบทสนทนา (Dialogue)

ในการทำเสียงบทสนทนาข้าพเจ้าเริ่มด้วยการกำจัดเสียงรบกวนโดยการเชื่อมต่อเสียงจากโปรแกรม Avid Protools ไปที่โปรแกรม Izotope RX6 ซึ่งเป็นโปรแกรมคลีนเสียงโดยเฉพาะ จากนั้นจึงปรับระดับความดังของเสียงบทสนทนาให้มีความสม่ำเสมอทั้งเรื่อง

เสียงบรรยากาศ (Ambient)

ข้าพเจ้าผสมเสียงบรรยากาศจาก Library ส่วนตัวของข้าพเจ้ากับเสียงมาจากการถ่ายทำเพื่อให้เสียงบทสนทนาที่ยังมีเสียงบรรยากาศแทรกอยู่ไม่โดดไปมาและเพิ่มความวุ่นวายในเมืองในซีนที่ตัวละครอาร์ตอยู่ในห้อง เพิ่มเสียงลมและนกร้องไกลๆในซีนป่าให้รู้สึกมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น

เสียงพิเศษ (Sound Effect , Foley)

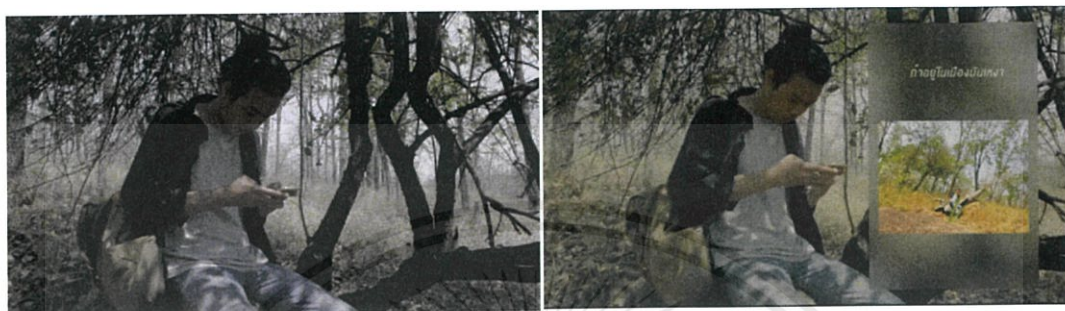
ข้าพเจ้าใช้ Sound Effect ในซีนที่ตัวละครอาร์ตพบกับแท่งหินสีดำลึกลับลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่ซึ่งเป็นเสียงสัญญาณต่างๆหลายรูปแบบผสมกันเพื่อให้การปรากฏของแท่งหินสีดำลึกลับลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่มีความน่าสนใจมากขึ้น

การทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ (Visual Effect)

ในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีการวางแผนไว้ว่าจะใช้เทคนิค Text on screen ซึ่งทำให้ต้องใช้เทคนิคพิเศษด้านภาพเพื่อให้ฉากการเล่นโทรศัพท์และแชตคุยกับเพื่อนสมบูรณ์ ในซีนที่อาร์ตเจอกับแท่งหินสีดำลึกลับลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่ก็ใช้การทำเทคนิคพิเศษด้านภาพเพื่อแก้ปัญหาPropที่ยังทำเสร็จไม่เรียบร้อยให้ดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในภาพยนตร์มีการใช้เทคนิคพิเศษด้านภาพอยู่ 3 scene ด้วยกัน

1. โอมลิ่งแล้วว่าจะโพสรูปตัวเองดีรีเปล่า

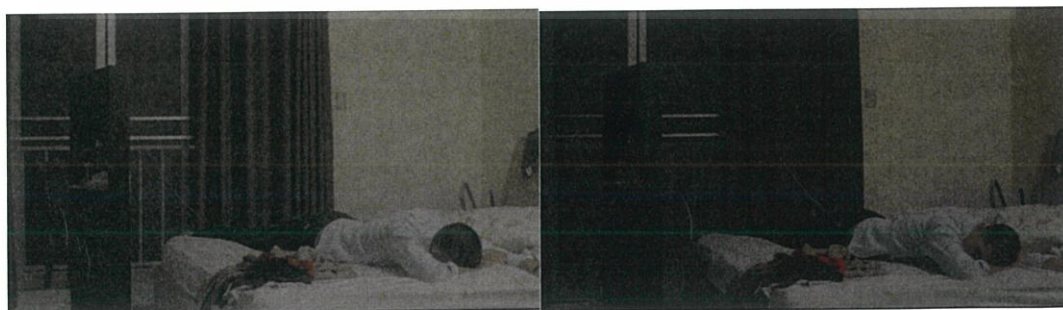
ภาพที่ 4.31 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 1

2. อาร์ตเล่นโทรศัพท์ที่บนรถไฟฟ้า

ภาพที่ 4.32 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 2

3. แก้ปัญหาแท่งหินสีดำขลับลักษณะคล้ายไอโฟนขนาดใหญ่ไม่สมบูรณ์

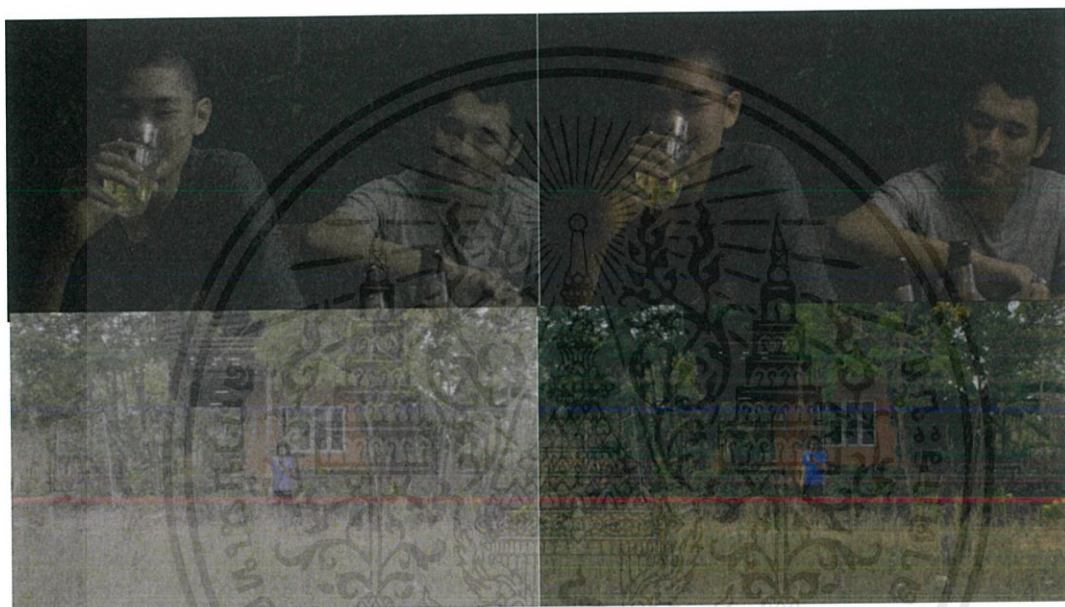

ภาพที่ 4.33 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การย้อมสีภาพยนตร์ (Color Grading)

เนื่องด้วยในขั้นตอนของการ Production ผู้กำกับภาพได้ตั้งค่าภาพให้เป็น S Log ในกล้องทำให้ภาพดูหมอง แต่ก็เพื่อง่ายต่อการนำไปทำสีต่อ และเนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการให้เห็นความแตกต่างระหว่างเมืองและธรรมชาติ สีของภาพจึงแบ่งออกเป็นสองแบบคือในป่าใช้โทนเขียวอมเหลืองและในเมืองใช้โทนฟ้าอมเขียวเพื่อให้รู้สึกถึงความแตกต่างของสองสถานที่

ภาพที่ 4.34 ภาพก่อนและหลังการย้อมสี

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

กว่าจะทำภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จ ข้าพเจ้าพบปัญหามากมายทั้งที่มากจากความบกพร่องของตัวข้าพเจ้าเองและไม่ได้มาจากตัวของข้าพเจ้าและได้ข้อสรุปในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ว่าข้าพเจ้ายังด้อยความสามารถในการกำกับภาพยนตร์ชีวิตตามรูปแบบสัจนิยมแต่ก็ยังสามารถออกแบบเสียงบรรยากาศให้มีผลต่ออารมณ์คนดูตามที่ข้าพเจ้าต้องการได้และได้เรียนรู้ที่จะผลิตภาพยนตร์สั้นที่สะท้อนให้คนดูตั้งคำถามถึงความเป็นธรรมชาติ แม้จะรู้สึกเสียดายที่ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ออกมาไม่ได้ตรงกับภาพในหัวตอนแรกแต่ข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้ถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆมากขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการแก้ปัญหา นั้นเป็นสิ่งสำคัญมากในการทำภาพยนตร์ แต่ที่สำคัญยิ่งกว่าคือการเตรียมการถ่ายให้ละเอียดรอบคอบจะทำให้เราเห็นปัญหาและแก้ไขได้

ข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าริเริ่มขึ้นจากรื่องราวของเพื่อนที่รู้จักกันตั้งแต่สมัยมัธยมซึ่งตอนนี้ใช้ชีวิตอย่างสันโดษอยู่ที่ต่างจังหวัด จึงศึกษาเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์เพื่อนและการชมภาพยนตร์เรื่องอื่นๆที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าต้องการทำและได้คิดเรื่องราวในภาพยนตร์มาจากประสบการณ์และความรู้สึกส่วนตัว

ข้าพเจ้าวิเคราะห์ประเด็นที่อยากจะสื่อใส่ลงไปในบทภาพยนตร์ การที่ได้ศึกษาจากบทสัมภาษณ์ของเพื่อนสนิทและภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาล้ายกันทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำมากลั่นกรองออกมาในแบบของตัวเองได้ บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเด่นชัดในเรื่องของความวุ่นวายในสังคมเมืองที่แตกต่างกับสังคมต่างจังหวัดที่มีความเรียบง่ายกว่า ซึ่งข้าพเจ้าพยายามเล่าให้คนดูเกิดคำถามขึ้นกับตัวเองว่าที่ไหนกันแน่ที่เหมาะสมกับตัวของเขาที่สุด

ในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำข้าพเจ้าจะรับผิดชอบในเรื่องของการหาข้อมูล เขียนบทภาพยนตร์ การกำกับ และการคัดเลือกนักแสดง และมีโปรดิวเซอร์ช่วยจัดการเรื่องทีมงานและตารางเวลาให้ ข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องของความไม่มั่นใจในตัวเอง เมื่อได้รับความคิดเห็นในแง่ลบมา จึงทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ไขบทภาพยนตร์ไปเป็นอีกทางโดยไม่ได้ปรึกษาที่ปรึกษาของข้าพเจ้าจึงทำให้ข้าพเจ้าหลงลืมที่จะนำจุดเด่นบางข้อของบทตราฟเก่ามาปรับใช้กับบทตราฟใหม่ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมามากมายในช่วงกระบวนการถ่ายทำ

ในกระบวนการถ่ายทำที่ป่าซึ่งเป็นคิวแรกข้าพเจ้าต้องกำกับพร้อมกับรับหน้าที่เป็นตากล้องไปด้วยซึ่งพอไปถึงสถานที่จริงทำให้ข้าพเจ้ากำกับได้ลำบากเพราะต้องดูแลมุกกล้องไปด้วย ข้าพเจ้าจึงไว้वानให้เพื่อนมาช่วยเป็นตากล้องในคิวต่อมา แต่ในช่วงเดือนของการถ่ายทำ ข้าพเจ้าต้องไปช่วยอัดเสียงให้ภาพยนตร์ของเพื่อนๆตลอดทั้งเดือนจึงมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเตรียมการถ่ายของตัวเองทำให้ทุกๆคิวก็มีจะปัญหาตามมาให้แก่ไข้อยู่เรื่อย เช่น พร้อบที่จะใช้ทำเสร็จช้ากว่ากำหนด นักแสดงผู้รับบทเป็นเจมินต์ดาวน์ การไปถึงสถานที่ช้ากว่ากำหนด ทำให้ข้าพเจ้าต้องอาศัยการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าหลายครั้งจึงข้าพเจ้าได้ฟุตเทจที่ไม่ตรงกับความต้องการแรกมากนัก

ในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้มีการใช้กล้องสองรุ่นคือ Sony NEX-FS700 และ Panasonic GH5 ทำให้การทำสียากเพราะต้องตั้งสีของทั้งสองกล้องให้ใกล้เคียงกันให้ได้มากที่สุด และฟุตเทจที่ได้มาของทั้งสองกล้องนี้มีค่า Framerate ที่ไม่เหมือนกันคือ 23.97 แล้ว 25 FPS ทำให้ฟุตเทจที่มาจากกล้อง Panasonic GH5 เมื่อนำมาตัดต่อรวมกันมีความเร็วเพิ่มขึ้น 1-2 เปอร์เซ็นต์ ทำให้เสียงที่อัดแยกมา Sync ได้ไม่ตรงจึงจำเป็นต้องเร่งความเร็วของเสียงตามทำให้เสียคุณภาพไปบ้าง และเป็นปัญหาต่อการ Export โปรเจกมาทำต่อในโปรแกรมเสียงอีกทอด

บรรณานุกรม

ไชย ฌ พล. 2551. จิตวิทยาแห่งความรักการเลือกคู่ และการอยู่คนเดียว. สืบค้น 19 ตุลาคม 2560
เข้าถึงได้ <http://www.dharma-gateway.com/ubasok/chai-na-pol/chai-na-pol-02.htm>

ธิดารัตน์ เจริญชัยชนะ. 2559. เข้าป่าหาชีวิต. สืบค้น 21 ตุลาคม 2560
เข้าถึงได้ <https://themomentum.co/into-the-wild-something-between/>

นายภูธิป จำรัส สัมภาษณ์โดย วรเมธ ศรีแสงนิล เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2560. บทสัมภาษณ์เรื่องการ
ใช้ชีวิตอยู่คนเดียวในบ้านกลางป่า

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล
ที่อยู่

วรเมธ ศรีแสงนิล
19/122 หมู่ที่ 2 ต.บึงคำพร้อย
อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี
12150
E-mail : kw00dd@icloud.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547-2553 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต
พ.ศ. 2554-2556 ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2557-2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2557 Along the way , อิกนันแคไหน
พ.ศ. 2558 วันนี้มีสออบครูป้อมสิบโมง
พ.ศ. 2559 Rainbow Island
พ.ศ. 2560 กลับมา กลับไป